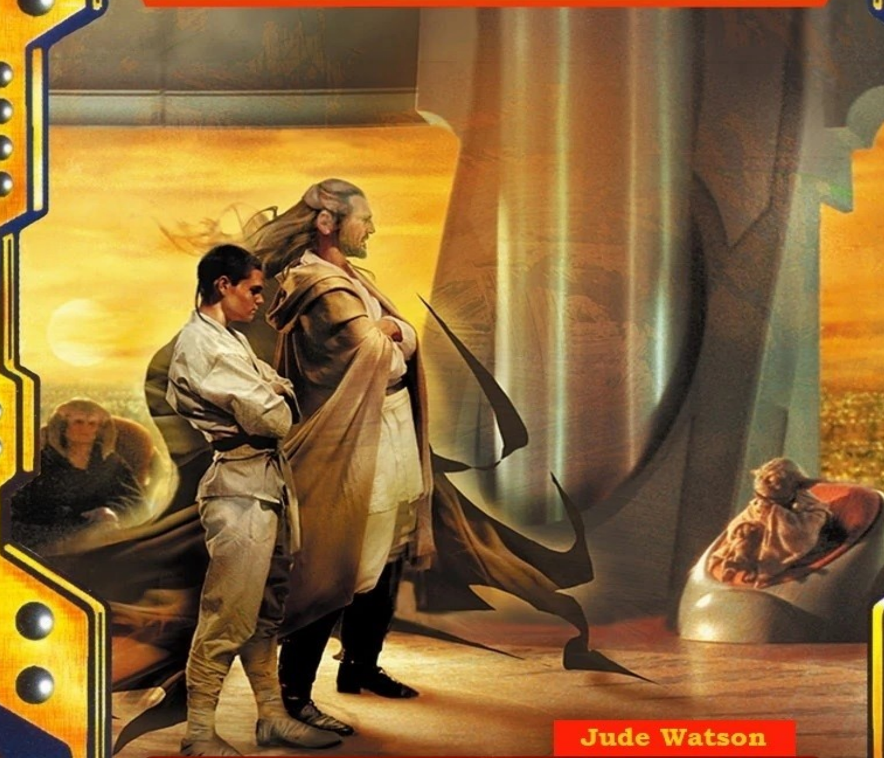
STAR WARS

JEDI APPRENTICE

Jude Watson

LEGĂTURILE CARE UNESC

JUDE WATSON

STAR WARS

JEDI APPRENTICE
LEGĂTURILE

CARE UNESC

Traducere făcută de *Dumitrescu Cristian*

Jude Watson
Jedi Apprentice – The Ties That Bind
2001

Jude Watson

Este o cunoscută scriitoare specializată în epoca de început a seriei Star Wars.

Colaborarea cu Lucas-Books a început cu Star Wars Journal: Captive to Evil – Jurnalul Prinţesei Leia Organa. De atunci, Watson a scris povestiri pentru seria de reviste Star Wars: Jedi Apprentice precum şi „Jurnalele” Reginei Amidala şi Darth Maul.

În urmă cu şase ani, Qui-Gon Jinn şi Tahl au ajutat populaţia de pe planeta Apsolon să aleagă primul lor lider liber. Se părea că, în sfârşit, sosise pacea.

Acum, liderul a fost ucis. Fiicele sale sunt răpite. Iar Qui-Gon şi Tahl s-au întors pe Apsolon, cu ucenicul lui Qui-Gon – împotriva dorinţelor Consiliului Jedi.

Legăturile care îi leagă pe Qui-Gon şi Tahl sunt pe cale să experimenteze cel mai mare test de până acum.

...cu mult timp în urmă, într-o galaxie foarte, foarte îndepărtată

Capitolul 1

Aerul era subţire şi înţepător pe lumea asta. Lui Obi-Wan Kenobi îi trebui aproape o zi întreagă ca să se obişnuiască. Acum îi plăcea muşcătura aerului rece şi proaspăt din plămâni. El şi Maestrul său erau în vârful munţilor de pe Ragoon-6, una din grupul de planete cunoscute pentru frumuseţea lor spectaculoasă, izolată. Misiunea celor doi Jedi era, pur şi simplu, să supravieţuiască.

Nu aveau nimic altceva în afară de echipamentul de supravieţuire. Un alt Jedi le lăsase o urmă care să-i ducă spre un mijloc de transport. Traseul ducea peste zăpadă, stânci înalte şi straturi imense de piatră, aşa că nu era uşor de urmat.

Qui-Gon hotărâse să facă testul după ultima lor misiune. Până la întoarcerea la Templu, părea distras, aproape capricios, ceva ce nu era obişnuit la el. În cele din urmă apăruse în pragul camerei lui Obi-Wan, într-o dimineaţă în zori.

— Este timpul pentru ceva distracţie, spuse el.

Distracţie? Obi-Wan nu-l auzise niciodată pe Maestrul său folosind cuvântul ăsta. Se împinsese somnoros pe coate, clipind în lumina slabă. Se întrebă dacă visează. Doar o oră mai târziu, erau într-un mijloc de transport către Ragoon-6. Un pilot Jedi pe nume Rana îi lăsase pe o câmpie înaltă, bătută de vânt.

Qui-Gon îi explică faptul că îşi vor testa abilităţile de supravieţuire şi urmărire, văzând în acelaşi timp şi unele dintre cele mai uimitoare peisaje din galaxie. În acel moment, Obi-Wan se simţise înfrigurat, flămând şi plin de îndoială. Dar în ultimele

zece zile, se bucurase din plin.

Obi-Wan stătea pe o stâncă plată cu vedere spre valea de dedesubt. Era la jumătatea dimineţii, iar soarele încălzise deja stânca de sub el. Îşi apăsă mâinile goale pe ea. Sub el putea vedea o mare de flori sălbatice de un galben strălucitor, de pe o pajişte de munte. Cerul era foarte albastru. Noaptea, devenea mov. În timpul unei furtuni, avusese dungi galbene şi verzi. Obi-Wan nu văzuse niciodată culori atât de puternice, clare, în atmosferă. Nu existau oraşe pe Ragoon-6, nici industrie sau transporturi care să încarce aerul pur cu emisii.

El şi Maestrul său nu vorbiseră prea mult. Qui-Gon era într-o stare de spirit gânditoare. Erau momente în care părea... nu tensionat, gândi Obi-Se Wan, căutând cuvântul potrivit, ci distras. Obi-Wan ştia că Qui-Gon avea ceva în minte, dar ştia şi că nu era timpul ca Maestrul său să-i împărtăşească problema respectivă.

Obi-Wan avea acum şaisprezece ani şi relaţia cu Maestrul său suferea o schimbare subtilă. Deveniseră companioni, nu doar elev şi profesor. Obi-Wan ştia că încă mai avea multe de învăţat de la Qui-Gon, dar îi plăcea acest sentiment nou de maturitate. Pentru prima dată, putea vedea ziua când va sta lângă Maestrul său ca un Cavaler Jedi cu drepturi depline. Auzi zgomotul paşilor lui Qui-Gon pe zăpadă. Cavalerul Jedi se ghemui lângă el. Ochii lui scanară peisajul de mai jos.

— Eu şi Tahl am venit aici într-o misiune de antrenament ca aceasta, acum mult timp, zise el. Am spus întotdeauna că ne vom întoarce împreună. Nu am făcut-o niciodată.

Tahl trecuse prin antrenamentul de la Templu împreună cu Qui-Gon. Acum era un Cavaler renumit şi prietenia lor era adâncă şi de lungă durată. Fusese orbită acum câţiva ani, iar Obi-Wan observa mereu o urmă de tandreţe atunci când Qui-Gon vorbea despre ea. Ochii albaştri ai lui Qui-Gon scrutară munţii şi valea.

— Acum suntem aici şi, o clipă mai târziu, ne-am dus, spuse el încet. Trebuie să fii sigur de ceea ce vrei şi crezi, Obi-Wan. Uneori, calea va fi confuză, dar îngăduie-ţi timpul necesar pentru a te înţelegi pe tine însuţi. Desprinde-te de viaţa ta obişnuită, dacă trebuie.

Obi-Wan aprobă din cap, dar cuvintele lui Qui-Gon i se părură vagi. De obicei, sfaturile lui erau clare şi directe. Acum,

chiar şi privirea lui era undeva, departe. Apoi, într-una dintre schimbările de concentrare care îi marcau personalitatea, Qui-Gon se ridică brusc, concentrarea sa fiind acum deplină.

— Ne urmăreşte ceva, spuse el cu vioiciune.

— Ceva?

— Animale. Fără îndoială că ne urmăresc pentru mâncare. Urmele indică faptul că este o turmă de malia.

— Malia?

— Bestii feroce care trăiesc în zona înaltă. Nu sunt mari – au patru picioare şi abia ne ajung până la genunchi, dar sunt foarte periculoase. Se spune că dacă eşti suficient de aproape pentru a auzi strigătul unei malii, eşti deja mort.

În ciuda soarelui strălucitor, Obi-Wan tremură.

— Şi ne urmăresc?

— A fost o iarnă grea aici. Este mai bine să le evităm. Să mergem.

Qui-Gon îşi aruncă trusa de supravieţuire pe umăr şi începu să meargă. Obi-Wan se grăbi să-şi adune lucrurile şi să-l urmeze. Petrecură următoarea oră, căţărându-se pe stânca dură, care îi conduse spre traseele forestiere. Urma lăsată de Jedi era dificilă, dar cu privirea îmbunătăţită de Forţă, reuşiră să observe diferenţele minuscule de pe sol, frunze şi zăpadă, care indicau faptul că trecuseră pe acolo. Erau capabili să se mişte repede. Obi-Wan spera că puneau kilometri între ei şi haita de malii. Deodată, Qui-Gon se opri. Obi-Wan putu vedea că poteca se bifurca în două cărări. Cei doi Jedi studiară zona, apoi se despărţiră pentru a parcurge o mică distanţă pe fiecare cărare, căutând indicii.

Nu aveau nevoie să vorbească; trecuseră prin acest proces de multe ori înainte.

De obicei, fie Qui-Gon, fie Obi-Wan, găseau un indiciu despre care cale trebuia urmată. De data asta, s-au întors la bifurcaţie fără nicio idee clară despre ce cale trebuia luată. O sondă sau un droid căutător ar fi fost util, dar acest exerciţiu fusese conceput pentru a-l învăţa pe Obi-Wan cum să supravieţuiască fără ele.

— Cavalerul Rana ne-a lăsat o provocare, spuse Qui-Gon. Trebuie să alegem o cale şi apoi să venim înapoi dacă este greşită.

Obi-Wan aprobă din cap.

— Dacă trebuie să o luăm înapoi, vom pierde timpul câştigat, spus Qui-Gon. Am putea da peste haita de malia. De ce nu alegi tu o potecă?

Obi-Wan se uită fix la cele două cărări. Niciuna dintre ele nu-i dădea un sentiment copleşitor. O alese pe cea din dreapta, care urca abrupt pe un deal stâncos. Poate că Rana îşi dorise să-i muncească puţin mai mult. Merseră o oră fără să găsească alte indicii. În cele din urmă, Qui-Gon se opri.

— Cred că ar trebui să ne întoarcem, Padawan. Ar fi trebuit să vedem deja ceva indicii că aceasta era calea corectă. Qui-Gon scană cerul. În curând va fi întuneric.

Mersul fu mai dur în amurg. Temperatura căzuse, provocând pete de gheaţă pe traseul stâncos. Coborâră, folosindu-şi toată concentrarea pentru a evita să alunece. Când se apropiară de punctul de plecare, Obi-Wan auzi un ţipăt ascuţit. Se opri brusc.

— Nu este om, spuse el. Cel puţin, nu cred.

— Este ţipătul maliei, spuse Qui-Gon. Pare să se audă de aproape.

Obi-Wan nu auzi frică în vocea Maestrului său – niciodată nu o auzea – dar vocea lui Qui-Gon nu părea să fie prea liniştită.

— Te temi de ele? întrebă Obi-Wan.

— Nu chiar, spuse Qui-Gon. Le respect. Dacă dăm peste ele, Padawan, adu-ţi aminte că sunt foarte rapide. Foarte viclene. Când vânează, au un sentiment al strategiei foarte bine dezvoltat.

Continuară să coboare panta, mergând acum pe cât de tăcut era posibil. Obi-Wan nu deranja nicio piatră sau frunză.

— De îndată ce vom găsi un loc potrivit, ar trebui să ne oprim pentru noapte, zise Qui-Gon pe un ton scăzut. Întârzierea nu ne va face rău. Şi focul ne va proteja.

Obi-Wan nu auzi şi nu văzu nicio mişcare în jurul lor. Copacii din jur se aplecau aproape de potecă, cu frunze albastru-verzi ca nişte pene, care nu se agitau. Cu toate astea, simţea că erau urmăriţi. În ciuda frigului, simţi cum i se scurge un fir de sudoare prin părul de pe ceafă. Umbrele frunzelor erau lungi, întunecând calea înaintea lor. Abia putea zări bifurcaţia unde se opriseră. Era acolo o poiană unde puteau face tabără. În dreapta lui, văzu un fulger verde, o culoare fluorescentă ciudată, care nu-şi avea locul între nuanţele naturale ale pădurii.

Era gata să-i atragă atenţia lui Qui-Gon când Maestrul său îşi trase brusc sabia de lumină.

— Malia! îl avertiză Qui-Gon.

O fracţiune de secundă mai târziu, Obi-Wan văzu o urmă de blană gri-albastru atunci când un animal sări spre ei dintre copaci. Acum înţelegea originea acelui fulger verde ciudat. Ochii maliei străluceau de febra uciderii. Bestia era probabil până la genunchii lui Qui-Gon, zveltă şi cu picioare lungi. Obi-Wan fu uimit de urâţenia feţei animalului, cu botul conic şi dinţii galbeni ascuţiţi, letali.

Sabia lui Obi-Wan apăru în mână şi sări înapoi pentru a-l proteja pe Qui-Gon. În acelaşi timp, o altă creatură sări dintre copaci din partea opusă. Şi apoi o a treia, a patra şi a cincea. Se mişcau repede, atât de repede încât păreau să-şi schimbe forma. Îi înconjurară, pocnind din dinţi spre săbiile de lumină care se roteau, dar rămânând mereu la distanţă. Mişcările păreau coregrafiate pentru a obosi prada. Îi ţineau pe Jedi în continuă mişcare cu ameninţarea lor constantă.

— Se joacă cu noi, spuse Qui-Gon, întorcându-se pentru a se proteja de un atac din spate lansat de două malii.

Obi-Wan strânse din dinţi.

— Abia aştept să devină serioşi.

— Atenţie, Padawan. Nu-i lăsa să se apropie. Dacă o malie îţi bagă dinţii în încheietura mâinii, îţi poate rupe braţul.

— Ce liniştitor, mormăi Obi-Wan.

— Dacă le ţinem la distanţă, s-ar putea să renunţe şi să caute o pradă mai uşoară, spuse Qui-Gon.

Se întoarse şi se răsuci într-o combinaţie rapidă, alungând trei malia care îşi uniseră forţele pentru a ataca.

Obi-Wan văzu o altă umbră cu coada ochiului şi se întoarse pentru a face faţă ameninţării. O malie se lansase de pe ramura unui copac, direct spre Qui-Gon. Obi-Wan sări înainte, sabia lui strălucind albastră pe cerul întunecat. Văzu malia develindu-şi dinţii galbeni spre el într-un mârâit frustrat. Se răsuci în aer pentru a ateriza în apropiere, departe de Qui-Gon.

O altă malie se repezi spre copaci. Acum aveau să atace şi de sus şi de pe sol. Piciorul lui Obi-Wan alunecă pe un o bucată de gheaţă şi căzu într-o mână. Qui-Gon sări pentru a-l acoperi, dar nu înainte ca o malie să ţâşnească, atentă la orice slăbiciune. Obi-Wan văzu dinţii ascuţiţi îndreptându-se spre

mâna întinsă. Se răsuci şi riscă o lovitură rapidă către coastele animalului. Invocă Forţa şi animalul surprins zări înapoi, mârâind şi scuipând. Obi-Wan îşi recăpătă rapid echilibrul. Respira din greu. Nu mai întâlnise niciodată o asemenea rapiditate la un animal. Maliile erau implacabile. Sunetul strigătelor lor îţi îngheţa sângele în vene.

O malie căzu brusc de pe o ramură de copac, sărind spre Qui-Gon, în timp ce alte două atacau din spate. Qui-Gon se învârti, sabia sa de lumină fiind de neoprit. Într-o clipă, malia care sărise de sus era moartă pe solul pădurii şi celelalte două îşi inversară cursul. Qui-Gon lovi una când se întoarse pentru a ataca din nou. Căzu într-o grămadă de blană. Cealaltă malie rămase la câţiva metri distanţă, mârâind la Qui-Gon. Obi-Wan îi văzu muşchii încordându-se în pregătirea unui salt. Brusc, îşi dădu ochii peste cap şi căzu moartă.Obi-Wan îi aruncă o privire lui Qui-Gon. Văzu că Maestrul său era la fel de uimit ca el. De parcă ar fi emis un semnal tăcut, restul maliilor se repeziră brusc spre adăpostul pădurii.

— Ce s-a întâmplat? întrebă Obi-Wan, cu ochii scanând împrejurimile pentru a se asigura că maliile dispăruseră cu adevărat.

— O să ştim peste o clipă.

Deodată, frunzele se despărţiră şi apăru un grup de fiinţe. Erau scunde, cu pielea maro şi piepturi puternice. Feţele lor erau acoperite cu păr gros, iar urechile le erau lungi şi ascuţite. Aveau arme pe care Obi-Wan nu le mai văzuse niciodată – tuburi lungi făcute din piatră lustruită. Ghici că erau o armă pentru suflat.

— Nu te mişca, îi spuse Qui-Gon lui Obi-Wan cu calm.

Una dintre fiinţe făcu un pas înainte şi vorbi în Bazică.

— Veţi avea o moarte mai plăcută de mâna noastră decât aţi fi avut cu maliile, spuse el. Otrăvurile noastre sunt rapide.

Făcu un semn către ceilalţi. Tribul îşi puse tuburile pentru suflat la buze.

— Sunteţi bineveniţi să luaţi maliile, spuse Qui-Gon. Nu exista niciun indiciu de grabă sau stres în tonul lui. Suntem doar vizitatori ai lumii voastre, pe drum spre nava noastră. Vă mulţumim că ne-aţi salvat vieţile.

Liderul ridică o mână. Tuburile nu fură coborâte, dar tribul îi privi cu atenţie pe Jedi.

— Nu vrei carnea de malia? întrebă liderul.

— Avem propriile noastre provizii, alimente din propria noastră lume, spuse Qui-Gon. Nu suntem aici ca să vânăm...

Liderul îi studie o clipă.

— Atunci mergeţi mai departe.

Obi-Wan fu bucuros să facă asta. Nu voia să se întoarcă cu spatele la trib, dar observă cât de relaxat era Qui-Gon. Îl urmă pe Maestrului său. Ocoliră împreună cele trei malii moarte şi se o luară pe cealaltă cărare.

— Am avut noroc, şopti Obi-Wan când nu mai puteau fi auziţi.

— Asta e o zonă frumoasă, dar grea, spuse Qui-Gon. Ştiu că triburile folosesc maliile pentru hrană şi pentru pielea lor. Sunt greu de ucis şi foarte valoarose. Asta este principala lor preocupare. Majoritatea fiinţelor din galaxie nu ucid fără scop. Dacă poţi descoperi care este acest scop, poţi preveni o bătălie.

— Şi cei care ucid fără niciun motiv?

— Ei sunt cei de care trebuie să-ţi faci griji. Acum, Padawan, ar trebui...

Deodată, Qui-Gon se opri scurt. Închise ochii.

Obi-Wan aşteptă. Ceva îl tulburase pe Maestrul său. O putea vedea la fel de bine cum o simţea. Qui-Gon păru să ezite pentru o clipă, de parcă ar fi fost zguduit de ceva aflat adânc în interiorul lui. Când deschise ochii, Obi-Wan nu-i putu citi expresia întunecată, dar simţi că Qui-Gon era tulburat.

— Ce ai văzut? întrebă el.

Buzele lui Qui-Gon se lipiră strâns.

— Este periculos să interpretezi viziuni, zise el scurt. Trebuie să ne întoarcem imediat pe Coruscant.

Capitolul 2

Imediat dură prea mult timp pentru a-l mulţumi pe Qui-Gon. Le trebuise alte trei zile pentru a ajunge la navă. Qui-Gon meditase de nenumărate ori pentru a-şi aduna răbdarea, dar nu putu să o găsească. Ştia că îl presa pe Obi-Wan, dar nu pentru a-l învăţa pe Padawan ce înseamnă rezistenţa. Era doar din cauza propriei sale nelinişti. Viziunea venise fără niciun avertisment. Acum mergea pe traseu şi în clipa următoare, Tahl îi apăruse în faţă. Era într-o stare de mare suferinţă.

În călătoria aceea, Tahl fusese atât de des în gândurile sale. Să fi fost aceasta motivul? Tahl avea nevoie de el? Sau propriile sale gânduri aduseseră viziunea?

Pilotul forţă nava la cea mai mare viteză. Urmă o altă călătorie de şapte ore până la Coruscant. Fiecare minut părea să treacă precum o eternitate.

Obi-Wan tăcu pe tot timpul călătoriei. Ajunseseră să se înţeleagă de-a lungul anilor. Obi-Wan ştia când avea Qui-Gon nevoie de linişte.

Qui-Gon nu ştia de ce apăruse viziunea aceea tulburătoare cu Tahl. Ştia doar că trebuia să se întoarcă la Templu şi să se asigure că era în siguranţă.

În cele din urmă, pătrunseră în atmosfera Coruscantului. Turlele înalte ale oraşului pe mai multe niveluri apărură la vedere. Qui-Gon strecură nava pe cea mai rapidă bandă, tăind calea unui transportor mai mare. Obi-Wan îl privi, tresărind, dar Qui-Gon, pur şi simplu, forţă motoarele pentru a zbura şi mai repede.

Aterizară şi activă rampa. Se ridică, dar pentru prima dată în ultimele patru zile, ezită înainte să se mişte.

— Îmi pare rău pentru graba mea, Obi-Wan. Îţi voi explica într-o zi. Când o să înţeleg eu însumi.

Nu îi dădu Padawanului şansa de a răspunde, ci se întoarse şi se grăbi să coboare pe rampă. Îi lăsă lui Obi-Wan corvoada procedurilor de sosire. Păşi pe uşă şi se opri la punctul de control de securitate, unde stătea Cavalerul Jedi Cal-i-Vaun.

— Trebuie să o găsesc pe Cavalerul Jedi Tahl, spuse Qui-

Gon.

Cal-i-Vaun atinse rapid ecranul din faţa lui.

— Nu este în camera ei. Un moment. Atinse un alt punct de pe ecran. Nu răspunde prin comunicator.

— Mulţumesc.

Chiar şi simpla curtoazie îl costă un efort.

— E aici, la Templu? întrebă el dur.

— Da, nu am nicio dovadă că ar fi plecat.

Degetele lui Qui-Gon bătură darabana pe birou. Nu avea răbdarea necesară pentru a cerceta Templul. Existau doar câteva locuri în care ar fi putut fi Tahl şi în care şi-ar fi oprit comunicatorul. Fie medita, fie înota în lac, fie era...

În camera Consiliului Jedi.

Qui-Gon se grăbi spre turbolift şi se duse direct spre camera Consiliului. Uşile erau închise. Consiliul era în sesiune. Qui-Gon încălcă o regulă venerată a Templului şi accesă uşile fără să solicite permisiunea de a intra. Păşi înăuntru.

Tahl stătea în mijlocul cercului. Se întoarse la sunetul uşii care se deschise. Chiar şi fără să vadă, recunoscu imediat prezenţa. Qui-Gon era atât de bucuros să o vadă încât nu băgă în seamă încruntarea ei.

Yoda clipi spre el, impasibil, dar sprâncenele lui Mace Windu coborâră.

— Cărui fapt îi datorăm această... intruziune, Qui-Gon? întrebă Mace Windu.

— Îmi cer scuze tuturor Maeştrilor Jedi, spuse Qui-Gon, plecându-se. Ştiam că Tahl este aici şi am simţit că trebuie să fiu şi eu prezent.

Spre surprinderea lui, Mace Windu aprobă din cap, ca şi cum raţionamentul lui Qui-Gon era logic.

— Îţi vom permite să rămâi, având în vedere că ai o conexiune cu această misiune, spuse el. Ţi-am fi solicitat prezenţa dacă am fi ştiut că te-ai întors.

Qui-Gon îşi ascunse surpriza. Tahl îşi încleştă mâinile pentru un moment. Sub faldurile robei lungi, îi văzu degetele lungi cum se strâng şi se extind. Nu era fericită că intervenise, asta era clar. Cu toate astea, vocea îi era calmă atunci când vorbi.

— Voi relua informarea, spuse ea, întorcându-şi uşor corpul astfel încât Qui-Gon să fie acum în spatele ei. Le

demonstra în mod eficient Maeştrilor dorinţa ei de a rămâne în centrul atenţiei. Am primit o cerere de ajutor, azi-dimineaţă, de la surorile gemene Alani şi Eritha de la planeta Noul Apsolon.

Acum, Qui-Gon înţelese reacţia lui Mace Windu la prezenţa lui. Cu ani în urmă, Tahl şi Qui-Gon fuseseră trimişi într-o misiune pe Apsolon, ca observatori Jedi, pentru a asigura tranziţia paşnică a formei de guvernământ.

— Daţi-mi voie să trec în revistă ultima mea misiune acolo, zise Tahl. Apsolon avusese un guvern totalitar care condusese o civilizaţiei divizată între o minoritate prosperă numită Civilizaţii şi o majoritate numită Muncitorii. Muncitorii locuiau într-un sector separat al oraşului, în locuinţe sărace, şi trebuiau să treacă prin punctele de control ale unui zid energetic pentru a merge la muncă. Civilizaţii controlau totul printr-o temută şi detestată poliţie secretă, numită Absoluţii. După cum, fără îndoială, membrii Consiliul sunt conştienţi, Apsolon este un centru industrial de înaltă tehnologie. Muncitorii au încercat să obţină ceea ce au numit o *revoluţie fără vărsare de sânge*, printr-o campanie de sabotaje industriale. Războiul civil a fost dus cu o oarecare violenţă, dar nicidecum la fel de rău cum am văzut pe alte lumi. Cea mai mare parte a violenţelor a venit din partea Absoluţilor, în timp ce încercau să oprească sabotajele şi demonstraţiile. Dar Muncitorii nu au fost opriţi. Presiunile economice au forţat guvernul să solicite alegeri libere şi să dea fiecărui muncitor dreptul de vot. Drept urmare, a fost ales un lider muncitor care fusese un erou pentru tot poporul – Ewane. Apsolon a fost redenumită *Noul Apsolon* pentru a simboliza această nouă direcţie.

Qui-Gon îşi amintea bine de el, precum şi de cele două fiice ale sale. Ewane fusese închis timp de mulţi ani. Mama fetelor murise când acestea erau tinere, aşa că fuseseră crescute de suporterii săi. Erau fete drăguţe şi liniştite care o priveau pe Tahl cu uimire şi care o făcuseră să arate o tandreţe pe care el o văzuse rar la ea.

— Ewane a domnit cinci ani ca Guvernator Suprem şi a fost reales, continuă Tahl. La scurt timp după aceea, a fost ucis.

Qui-Gon închise ochii într-un moment de amintire. Înaltul, elegantul Ewane fusese fragil în anii de captivitate, dar puterea interioară îi dăduse o aură nobilă. Simţul său de loialitate şi motivaţia îl făcuse să fie un lider ideal. Era hotărât să le dea

dreptate, nu pedeapse, foştilor săi duşmani. Era păcat că nu i se dăduse şansa să-şi îndeplinească marea promisiune.

— Succesorul său este un apropiat al său, Roan, care a fost unul dintre puţini Civilizaţi care au solicitat de-a lungul timpului schimbarea socială. Roan era admirat de majoritatea populaţiei la acel moment, dar mulţi dintre Muncitori cred acum că i-a sprijinit pe ucigaşii lui Ewane şi a preluat funcţia printr-o lovitură de stat. Planeta a căzut din nou în instabilitate. Fiicele lui Ewane, Alani şi Eritha, au şaisprezece ani. Se ascund şi le este frică pentru viaţa lor. Mi-au cerut ajutorul. Vor o cale sigură de trecere spre Coruscant. Trebuie să merg pe Noul Apsolon şi să le escortez.

— O misiune onorabilă, zise Mace Windu. Bineînţeles că fetele trebuie salvate.

— Faptul că planeta este cufundată iar în haos, trist este, zise Yoda. Să solicite ajutorul nostru însă, guvernul nu vrea. Prin urmare, neoficială, misiunea ta este.

— Le datorez fetelor loialitatea mea, spuse Tahl. Trebuie să plec.

Qui-Gon nu era surprins de hotărârea lui Tahl. Ea avusese o legătură strânsă cu tinerele gemene. Ele fuseseră cauza unui dezacord grav între cei doi Jedi. Odată ce se ţinuseră alegerile şi Ewane fu ales, Qui-Gon fusese gata să plece de pe planetă.

Tahl fusese îngrijorată pentru Ewane şi siguranţa familiei sale şi simţise că noul guvern era prea fragil pentru a avea încredere în el. În minoritatea bogată erau încă destule facţiuni puternice care voiau ca guvernul să eşueze şi bănuia că nici Absoluţii nu se desfiinţaseră, aşa cum fusese promis, ci încă lucrau ilegal.

Qui-Gon fusese de acord că o parte din toate astea ar putea să fie adevărate, dar nu era treaba Jedilor să rămână ca o forţă de ocupaţie. Se certaseră dacă să rămână sau să plece. În particular, Qui-Gon simţise că legătura lui Tahl cu Eritha şi Alani îi influenţa sentimentele. Fetele fără mamă ajunseseră să depindă de ea.

Dar, în cele din urmă, Qui-Gon triumfă şi părăsiră planeta. Asta era acum sursa atitudinii reci a lui Tahl? O putea simţi ca pe o prezenţă vie. Îşi amintea şi ea cearta lor? Se simţea îndreptăţită acum? Fetele erau în pericol. Poate că dacă Jedii ar fi rămas să curăţe şi ultimul cuib al Absoluţilor, Ewane nu ar fi

fost ucis. Poate.

Nu exista nicio modalitate de a şti adevărul. Şi, în ultima vreme, existase o tensiune între Tahl şi Qui-Gon care nu avea nimic de-a face cu misiunea. Era o tensiune pe care nu o înţelegea complet.

Tahl o luase pe Bant drept Padawan, dar nu o acceptase ca partener deplin, plecând adesea singură în misiuni. Ştia că Qui-Gon dezaproba acest lucru.

El ştia cât era de capabilă şi era uimit de modul în care compensa orbirea. Totuşi, se temea că ar fi putut să apară o situaţie în care ea să-şi supraestimeze abilităţile. Nevoia ei de a merge singură în misiune îl necăjea. Indiferent de modul în care se dojenea pe sine, nu se putea opri să se simtă protector faţă de Tahl. Nu din cauza orbirii ei. Era din cauza nevoii ei de a dovedi că orbirea nu conta.

— Vom aranja să fie gata un mijloc de transport şi un pilot, îi spuse Mace Windu lui Tahl. Îţi cerem să păstrezi legătura cu noi frecvent, din moment ce te duci singură.

— Sunt dispus să merg cu Tahl în această misiune, spuse Qui-Gon repede. Din moment ce şi eu cunosc foarte bine situaţia, pot fi de ajutor.

— Nu este nevoie ca Qui-Gon să mă însoţească, zise Tahl. Am un contact pe Noul Apsolon. Ar trebui să pot lua fetele şi să mă întorc în câteva zile.

Qui-Gon dădu din cap în direcţia lui Tahl.

— Cu respect, trebuie să spun că Jedii şi-au făcut duşmani pe Apsolon. Au fost destui din ambele părţi care nu ne-au primit cu bunăvoinţă. Civilizaţii ne-au reproşat că a fost ales un Muncitor. Muncitorii ne-au reproşat că am susţinut procesele neutre pentru criminalii de război. Tahl ar putea fi în pericol.

— Nu cred că acest lucru justifică o altă prezenţă Jedi..., începu Tahl, dar Yoda o întrerupse.

— Punctul de vedere, Qui-Gon şi-a spus, zise el. Unul bun, este. Totuşi, un tovarăş în această călătorie, tu nu doreşti, şi că va fi una scurtă, e adevărat. Să-ţi ascunzi identitatea la sosire, eu sugerez.

Tahl păru uşurată.

— Pot face asta.

Qui-Gon deschise gura să vorbească, dar Yoda îl privi pătrunzător.

— Hotărât este, atunci, spuse Yoda.

Qui-Gon nu putea face altceva decât să o urmeze pe Tahl afară din cameră. Nu-şi putuse împărtăşi viziunea tulburătoare cu Consiliul. Nu i-ar împărtăşi-o nici lui Tahl. Jedii nu credeau că viziunile ar trebui să le influenţeze comportamentul. Erau uşor de interpretat greşit şi uneori erau întemeiate pe temeri interioare pe care nu le înţelegeau pe deplin. Nu ar fi avut niciun rost dacă şi-ar fi explicat neliniştea.

De îndată ce ieşiră din cameră, Tahl se întoarse spre el.

— Nu ştiu de ce ai insistat să te amesteci aşa, Qui-Gon, spuse ea. Dar nu îmi place.

— Am fost în misiunea iniţială, răspunse Qui-Gon. Am crezut că aş putea fi de ajutor.

Se întoarse spre el. Ochii ei neobişnuiţi, cu dungi verzi-aurii, erau la fel de pătrunzători cum fuseseră întotdeauna. O sprânceană se ridică arcuit.

— Spune-mi. Ştiai că Noul Apsolon era subiectul acestei întâlniri atunci când ai sosit?

Qui-Gon nu putea să o mintă pe Tahl.

— Nu, nu am ştiut.

Faţa ei se încordă.

— Atunci este aşa cum am crezut. Nu-mi vei permite să acţionez ca un Cavaler Jedi cu puteri depline. Pentru că sunt oarbă, tu crezi că am nevoie de un îngrijitor.

— Nu...

Într-un spectacol rar de furie, ea bătu din picior. Pielea ei de culoarea caramelei se îmbujoră, devenind roz.

— Atunci de ce? De ce tot insisti să interferezi?

— Din prietenie.

Un colţ al gurii ei pline se ridică.

— Atunci, în numele prieteniei, dragul meu Qui-Gon, lasă-mă să mă ocup de treburile mele.

Se întoarse brusc spre turbolift.

El simţi cum roba ei moale se frecă de mâna lui în timp ce se mişca, apoi Tahl dispăru.

Capitolul 3

Problemele care au avut loc în Consiliul Jedi erau personale, dar nu a fost dificil pentru Obi-Wan să descopere ce se întâmplase. Tahl o informase pe Bant, Padawana ei, şi aceasta i se destăinuise tulburată lui Obi-Wan. Auzise că Qui-Gon intrase fără invitaţie şi ceruse să o însoţească pe Tahl în misiune. Ştia că Tahl şi Consiliul îl refuzaseră.

Bant era iar supărată că Tahl o lăsase în urmă. Adevărat, misiunea era una scurtă, dar Bant se străduia să nu simtă că Tahl nu avea încredere deplină în ea.

— Trebuie să învăţ să accept cum este ea şi să cred că ştie ce e mai bine, îi spuse Bant lui Obi-Wan în timp ce se plimbau în jurul lacului într-o dimineaţă, devreme. Instalaţiile de iluminare de sus simulau un răsărit calm. Dar e atât de greu. Am crezut că, în sfârşit, începem să devenim parteneri deplini. Părea să se bazeze mai mult pe mine. A plecat în mai puţine misiuni singură. Cred că Yoda s-ar putea să fi vorbit cu ea despre faptul că pleca fără mine. Totuşi, acum constat că a plecat după ce mi-a spus doar câteva cuvinte.

Dacă Qui-Gon ar fi făcut la fel, Obi-Wan ştia că ar fi fost la fel de supărat ca Bant. Poate chiar mai mult. Fusese mai mult cu Qui-Gon decât fusese Bant cu Tahl. Avuseseră ocazia de a descurca diferitele probleme din relaţia lor. Bant avusese vremuri mai nesigure. Tahl era amabilă şi plină de umor, dar păstra o parte din sine la distanţă.

— Au durat ani de zile până ce Qui-Gon şi cu mine ne-am dezvoltat relaţia, încercă Obi-Wan să o liniştească. Singurul sfat pe care ţi-l pot da este să ai răbdare. Aşa cum m-ai sfătuit şi tu odată.

— Eu nu am şansa să fiu aproape de Tahl, spuse Bant. Sunt prea ocupată să stau aici, la Templu, fără ea.

Obi-Wan înţelese un pic din suferinţa ei. Pentru prima dată de foarte mult timp, nu ştia la ce se gândea Maestrul său. În zilele de când plecase Tahl, neliniştea lui Qui-Gon se adâncise. Obi-Wan putea să vadă asta. Maestrul său hotărâse deja să continue antrenamentul de urmărire şi supravieţuire cu unul

fizic, la Templu. Se dedicase antrenamentului fără nicio pauză. Studia cu Maeştrii Jedi, perfecţionându-şi abilităţile de luptă, rezistenţa şi puterea. Obi-Wan trebuia să-i reamintească adeseori să-şi mănânce masa de seară. Qui-Gon părea obosit şi epuizat.

— Există chiar în acest moment o distanţare între mine şi Qui-Gon, se destăinui Obi-Wan. Nu o înţeleg, dar ştiu că o voi face în timp. Qui-Gon mi-a spus cândva că fiecare dintre noi încă este doar un individ anume. Vom avea griji şi temeri care sunt doar ale noastre. Nu ne putem aştepta să ne înţelegem întotdeauna. Ceea ce e important este angajamentul.

— Dar este acest angajament important pentru Tahl? întrebă Bant.

Ochii ei argintii îi căutară pe ai lui.

— Cred că este, răspunse Obi-Wan. Este Jedi.

— Misiunea trebuia să dureze două sau trei zile cel mult, zise Bant îngrijorată. Au trecut deja aproape două săptămâni.

Obi-Wan puse mâna pe umărul lui Bant. Cuvintele lui nu o puteau ajuta. Spera doar că o putea ajuta prin prezenţa lui.

* * *

Qui-Gon încerca să se piardă în antrenament. Dacă îşi lucra corpul suficient de mult, putea să-şi îndepărteze îngrijorarea pentru perioade scurte de timp. Dar săptămânile trecură şi senzaţia copleşitoare că Tahl avea nevoie de el îi umplea mintea. Ea nu luase legătura cu Consiliul. Acest lucru nu era neobişnuit. În orice misiune aveau loc evenimente care puteau împiedica contactul.

Yoda îi spusese cu o severitate neobişnuită că membrii Consiliului nu erau îngrijoraţi. El era singurul care îşi făcea griji. Dar asta însemna că greşea? Nu vedea decât ochii ei. De obicei se aprindeau ca nişte cristale verzi cu irizaţii aurii. Acum erau negri şi maţi, copleşiţi de suferinţă. Când îl văzură pe el, se aprinseră de viaţă.

— Este prea târziu pentru mine, prietene drag, spunea ea.

Qui-Gon se trezi cu o tresărire. Îşi puse mâna pe inimă. Durerea care îl umplu era din cauza visului. Nu era reală. Îi spuse inimii care bubuia să încetinească. Acea durere era temporară. Se stingea deja în timp ce bătăile inimii încetineau.

Dar viziunea – viziunea era reală. Îşi răsuci picioarele peste marginea saltelei de dormit.

Suficient, îşi spuse el. Se terminase cu încercarea de a se convinge că viziunea pe care o avusese avea mai mult de-a face cu neliniştea lui faţă de Tahl decât cu ceva real. Nu mai avea de gând să-i respecte cererea de a o lăsa în pace. *Suficient*.

Aşteptă până după perioada de meditaţie, când membrii Consiliului se adunau pentru o scurtă şedinţă. Apoi se îndreptă spre camera Consiliului.

Dădu peste Obi-Wan, care se îndrepta spre masa de dimineaţă. Padawanul său ştiu imediat că avea un scop. Obi-Wan îl privi întrebător.

— Mă îndrept spre Sala Consiliului, spuse Qui-Gon.

— Tahl?

El aprobă din cap.

— Vin cu tine.

Era pe cale să se certe cu el, dar văzu privirea hotărâtă din ochii lui Obi-Wan. Continuă să meargă şi Obi-Wan veni imediat lângă el.

De data asta, Qui-Gon îşi permise timpul necesar pentru a cere permisiunea de a intra. Avea nevoie ca membrii Consiliului să fie de partea lui.

Îi fu acordată permisiunea. Intră cu paşi mari în cameră, brusc bucuros că îl avea pe Obi-Wan lângă el.

— Doresc să informez Consiliul că o să plec după Tahl pe Noul Apsolon, spuse el fără alte preliminarii.

— Care este motivul acestei acţiuni? întrebă Mace Windu.

Îşi împleti degetele lungi şi se încruntă la Qui-Gon.

— Tahl a promis că va păstra legătura cu Consiliul. Nu a făcut-o. Au trecut aproape trei săptămâni de când a plecat. A spus că va fi înapoi în mai puţin de o săptămână.

— Cavalerii Jedi nu sunt obligaţi să se conformeze unui program, spuse Mace Windu. Iar misiunile îşi dezvăluie propriul interval de timp. Membrii Consiliului nu sunt preocupaţi.

— Dar eu sunt, spuse ferm Qui-Gon.

— Să finalizeze singură această misiune, Tahl a vrut, spuse Yoda. Cel mai bine pentru ea, credem că este.

— Am încercat să-i onorez dorinţele, spuse Qui-Gon. Simt că există un pericol acolo. L-am văzut.

— O viziune? întrebă Yoda. Ştii că să rătăcim, la fel de

mult cât ne pot ghida, viziunile o pot face.

— Aceasta trebuie să mă ghideze, spuse Qui-Gon.

— Ştii că secretul este crucial pentru misiunea lui Tahl, spuse Mace Windu. Ar fi putut să-şi înceapă deja călătoria. Ar putea avea gemenele cu ea. Vom aştepta următoarea ei comunicare.

— Eu nu voi aştepta, spuse Qui-Gon.

Yoda schimbă o privire cu Mace Windu. Erau în mod clar nemulţumiţi şi surprinşi.

— Preocuparea pentru Tahl, am remarcat, de-a lungul anilor de când a fost orbită, spuse Yoda. Normal, este. Dar bine pentru ea, nu este. Să-şi găsească propria cale, ea trebuie.

— Mă duc, insistă Qui-Gon.

— Qui-Gon, îl avertiză Mace Windu, nu asculţi de sfaturile noastre. E clar că ai luat o decizie şi nu vei fi influenţat. Nu este stilul tău să-ţi închizi mintea şi nici nu este calea unui Jedi.

Qui-Gon nu spuse nimic. Nu voia să se certe cu Mace Windu. Dar nu avea să-şi abandoneze planul.

— Trebuie să-ţi deschizi mintea către alte opinii. Suntem aici, în Consiliu, pentru că viziunea noastră este mai largă decât cea a oricărui individ Jedi.

Qui-Gon se agită nerăbdător.

— Pierdem timpul, spuse el.

Obi-Wan îl privi, uimit. Qui-Gon ştia că era nepoliticos, dar stătea ca pe jar, dorind să părăsească Templul. Indiferent ce spunea Consiliul, avea să se ducă.

Vocea lui Mace Windu fu răsunătoare.

— Sfaturile noastre înseamnă pierdere de timp? Arătă cu degetul către Qui-Gon. Trebuie să ştii asta, Qui-Gon Jinn. Dacă pleci să o găseşti pe Tahl, o faci împotriva dorinţelor şi hotărârii noastre.

Era cea mai dură condamnare pe care putea să o dea Mace Windu, în afară de interdicţie. Qui-Gon încuviinţă scurt. Se întoarse şi părăsi camera, simţindu-l pe Obi-Wan pe urmele sale. Nu se opri, ci intră imediat în turbolift. Obi-Wan trebui să se grăbească pentru a-l însoţi.

— Nu te-am văzut niciodată acţionând atât de nepoliticos, spuse Obi-Wan, trecându-şi ambele mâini prin păr. L-ai sfidat pe Mace Windu!

Turboliftul se deschise. Qui-Gon ieşi cu paşi mari.

— Qui-Gon, aşteaptă. Nu poţi vorbi cu mine?

Se opri şi se întoarse. Chipul Padawanului său era plin de îngrijorare. Putea vedea cât de sfâşiat era. Obi-Wan nu înţelegea cum putea o viziune să te atingă atât de profund încât era ca şi cum lumea reală dispărea şi trăiai într-o altă realitate.

Qui-Gon trebuia să se ducă după Tahl. Trebuia să o vadă, să o apuce de mâini, să se uite în ochii ei. Trebuia să ştie că este în viaţă.

— Pleci azi spre Noul Apsolon? întrebă Obi-Wan.

— De îndată ce pot aranja cu transportul.

— Atunci îmi voi lua trusa de supravieţuire şi ne întâlnim pe platformă.

Qui-Gon inspiră adânc pentru a se calma.

— Nu, Padawan, spuse el cât putu de blând. Trebuie să rămâi aici. Nu pot să-ţi cer să sfidezi Consiliul în numele meu.

— Nu mi-ai cerut-o, spuse Obi-Wan. Sunt motive ca să rămân. Dar nu voi fi plecat pentru mult timp.

— Asta a spus şi Tahl. Qui-Gon oftă. Spre deosebire de Tahl, eu voi rămâne în contact cu tine. O să te chem dacă am nevoie de tine. Susţinu privirea lui Obi-Wan. Ştii că o voi face.

Privirea lui Obi-Wan nu şovăi. Qui-Gon putea să vadă că Padawanul lui nu înţelegea. Cu toate astea, nu avea să dea înapoi.

— Locul meu este alături de tine, spuse Obi-Wan.

Qui-Gon inspiră adânc.

— Atunci, să plecăm.

Capitolul 4

Înainte să aterizeze pe Noul Apsolon, Qui-Gon şi Obi-Wan îşi schimbară robele de Jedi cu îmbrăcămintea obişnuită a călătorilor – robe scurte cu glugă, din pânză închisă la culoare şi pantaloni din piele băgaţi în ghete. Qui-Gon avea să aibe grijă să poarte gluga cât timp era pe planetă. Nu credea că îşi vor aminti prea mulţi de el, dar nu voia să rişte. Îşi aşeză nava pe o platformă de aterizare de la marginea oraşului capitală, numit, de asemenea, Noul Apsolon. Oraşul era mare, întins pe mai mulţi kilometri. Restul micii planetei era dedicat celei de-a doua mari industrii, recoltarea pietrei cenuşii care era folosită mai ales pentru construcţia clădirilor. Erau câteva oraşe mici şi sate, dar majoritatea populaţiei locuia în oraşul capitală plin de viaţă.

Plătiră proprietarul pentru a găzdui nava, apoi luară un turbolift până la suprafaţa planetei. Coborâră în Sectorul Muncitoresc al oraşului. Clădirile nu erau mai mari de şase etaje, multe fiind construite din duroţel ieftin. Altele erau construite din piatra gri nativă, având ferestre mici şi acoperişuri rotunjite. Qui-Gon recunoscu stilul ca fiind unul bun pentru cei cărora, uneori, le lipsea căldura iarna. În faţă, vedeau clădirile înalte şi elegante din Sectorul Civilizaţilor. Deşi Sectorul Muncitorilor era mai curat şi mai bine întreţinut decât îşi amintea Qui-Gon, sărăcia contrasta puternic cu oraşul strălucitor pe care îl puteau întrezări în depărtare.

Noul Apsolon nu arăta multe dintre efectele tulburărilor civile care zguduiseră guvernul cu şase ani înainte. Qui-Gon vizitase lumi care îşi distruseseră oraşele de-a lungul anilor de conflict. Văzuse dovezi ale ruinei – clădiri care fuseseră transformate în dărâmături, pieţe, înfloritoare în trecut, care acum erau simple pete de pământ. Noul Apsolon nu arăta niciun fel de distrugeri. Sectorul Civilizaţilor încă strălucea. Oraşul fusese întotdeauna un centru tehnologic, iar clădirile aveau structuri înalte, impresionante. Orice dovezi ale luptelor stradale fuseseră îndepărtate de mult. Un lucru pe care Qui-Gon nu şi-l amintea de la ultima sa vizită, era prezenţa coloanelor de sticlă subţiri, de înălţimea sa, care luminau din interior. Coloanele se

vedeau la colţurile străzilor şi în pieţele publice. Uneori erau aranjate în grupuri; din când în când era câte una singură. Unele străluceau în alb, altele erau albastre ca gheaţa.

— Ce crezi că sunt? întrebă Obi-Wan. Nu par să aibă vreo funcţie...

Qui-Gon recunoscu o trecere stradală.

— Aici era peretele de energie al Sectorului Civilizaţilor. Cel mai mare grup de coloane pe care îl văzuseră se afla în faţa unei mici pieţe. Hai să aruncăm o privire mai atentă asupra acelor coloane.

Coloanele erau aranjate la doar câţiva centimetri distanţă. Împreună, formau un cub strălucitor. Aproape de partea din faţă a cubului, Qui-Gon văzu o placă neagră, lustruită, care avea cuvinte cioplite pe suprafaţa netedă.

AICI COMEMORĂM CETĂŢENII, MUNCITORI CU TOŢII, PATRUZECI LA NUMĂR, CARE AU FOST ASASINAŢI DE FORŢELE ABSOLUŢILOR ÎN TIMPUL ÎNCERCĂRII DE A TRECE DE PERETELE ENERGETIC.

— Sunt patruzeci de coloane, spuse Obi-Wan numărând coloanele. Câte una pentru fiecare muncitor. Sunt pentru comemorare.

— Este comemorat fiecare loc unde a murit un Muncitor, ghici Qui-Gon.

Cei doi Jedi priviră coloanele strălucitoare. Acum păreau să se transforme în fiinţe vii. Qui-Gon şi-i putea imagina pe cei patruzeci de Muncitori, păşind spre peretele energetic. Poate că braţele le fuseseră legate între ele.

— Îmi amintesc din misiunea noastră pe Melida/Daan cât de şocat am fost văzând devastarea din oraş, spuse Obi-Wan. Fiecare ruină avea atât de multă tristeţe. Puteai vedea vieţile pierdute şi distruse. Ceea ce văd aici, se simte la fel de cumplit, cumva. Oraşul nu a fost atins, totuşi au dispărut atât de multe fiinţe. Şi viaţa continuă să se desfăşoare în jurul lor. Obi-Wan atinse sticla. Este bine că putem să vedem ceea ce s-a pierdut.

— Da, şi eu simt la fel.

Qui-Gon se simţea şi el mişcat de mărturia mută a coloanelor.

Merseră mai departe, pe lângă locul vechiului zid energetic. Punctul de control era încă în picioare – o cabină de securitate acoperită cu armură. Pe suprafaţa ei, cineva scrijelise

ROAN UCIDE. În timp ce păşeau în Sectorul Civilizaţilor, văzură mai multe dovezi ale aceloraşi graffiti. *ROAN TREBUIE SĂ PLECE* era scris pe câteva dintre ele. *EWANE TRĂIEŞTE – ROAN TREBUIE SĂ MOARĂ* era scris pe altele.

Muncitorii în salopetă încercau să spele ceea ce era scris pe piatra lustruită.

— Se simte multă nelinişte sub suprafaţă, spuse Qui-Gon.

— O simt, fu de acord Obi-Wan. Lumea nu este deloc liniştită.

Străzile deveniră mai aglomerate, diferenţa dintre Civilizaţi şi Muncitori fiind foarte clară. Civilizaţii aveau toate marafeturile date de bogăţie – haine fine şi speedere strălucitoare. Fiind miezul zilei, bogaţii erau pe străzi, vorbind în grupuri mici sau zăbovind în cafenelele opulente care mărgineau bulevardul larg. Muncitorii erau îmbrăcaţi în tunici şi pantaloni simpli şi părea să se grăbească să îndeplinească îndatoririle pe care le aveau, nu să se plimbe şi să se bucure de ziua însorită.

— Trebuie să ne prezentăm pentru un control de securitate, spuse Qui-Gon. Este obligatoriu pentru toţi vizitatorii. Doar o formalitate, dar poate că vom afla ceva.

Clădirile guvernamentale erau grupate într-un cartier mare, fiind construite toate în jurul unei serii de pieţe mari, interconectate, pline cu flori şi bănci. Spre deosebire de structurile înalte strălucitoare din jur, clădirile nu erau foarte înalte şi aveau mai multe ornamente, coloane şi cornişe şi scări mari care duceau spre uşi metalice strălucitoare. Obi-Wan şi Qui-Gon fură întâmpinaţi cordial la recepţia din clădirea Serviciilor Administrative, apoi duşi la biroul Controlorului Şef de Securitate. Era un bărbat scund şi chel, cu pieptul şi umerii puternici. Se ridică şi dădu din cap.

— Sunt Balog, întâmpinatorul oficial. Bun venit pe Noul Apsolon. Mulţumim că aţi respectat procedurile noastre de verificare. Pot să întreb care este scopul vizitei?

— Am auzit de plăcerile Noului Apsolon, spuse Qui-Gon. Suntem aici ca turişti.

Balog aprobă din cap.

— Turismul nu a fost interzis... încă. Dar trebuie să vă avertizez că guvernul este aproape de a emite un avertisment oficial pentru toţi cei care intenţionează să călătorească aici.

Noul Apsolon este acum un loc periculos pentru orice străin. Liderul nostru e asediat şi este multă nelinişte. Lucrurile se înrăutăţesc. Societatea este volatilă. Nu vă pot garanta siguranţa.

— Nu căutăm garanţii, zise Qui-Gon. Nu intenţionăm să rămânem mult şi vom fi atenţi.

— Atunci, bucuraţi-vă de şedere, spuse Balog dând din cap.

Qui-Gon porni spre uşă, apoi se prefăcu că ezită.

— Ai spus că liderul este asediat. Am auzit că fostul lider a fost asasinat. Crezi că Roan este şi el în pericol?

— Sunt unii care cred că el a ordonat moartea lui Ewane, zise Balog. Desigur, este eronat. Totuşi, aici este pericolul. Cetăţenii vor răzbunare. Avem lucrurile sub control. Ewane a fost o persoană mare, dar şi Roan este la fel. Este un Civilizat foarte bogat, şi totuşi, chiar înainte de *revoluţia fără vărsare desânge* a sfidat membrii grupului său pentru a-i apăra pe Muncitori. Eu sunt un exemplu în acest sens. Roan a fost cel care m-a ridicat în această poziţie. A făcut la fel şi cu alţii. Roan are sprijin printre Muncitori. Cei care îl bănuiesc de crimă sunt o minoritate mică, dar vocală.

— Fiicele lui Ewane se ascund, nu-i aşa?

Balog păru surprins.

— Deloc. Au fost luate de Roan după moartea tatălui lor. Locuiesc în reşedinţa oficială, la două blocuri distanţă.

Capitolul 5

Obi-Wan se uită la Maestrul său când ieşiră din clădirea securităţii. Vedea că Qui-Gon era îngrijorat. Dacă gemenele erau în siguranţă, de ce ar mai fi apelat-o pe Tahl?

— Crezi că gemenele nu vor ca cineva de pe Apsolon să ştie că le este frică?

— Cel mai probabil, spuse Qui-Gon. Totuşi, este ciudat că au minţit despre faptul că se ascund. Cred că este timpul să le vedem.

Au cerut indicaţii unui trecător. Toată lumea ştia unde era reşedinţa lui Roan. Era o clădire graţioasă, construită din aceeaşi piatră cenuşie, aflată nu departe. Qui-Gon îşi lăsă gluga pe spate atunci când intră. Ştia că trebuia să-şi dea adevărata identitate pentru a putea să li se permită să vadă gemenele. La punctul de control al securităţii, ecranul se aprinse intermitent în albastru şi o voce le ceru numele. Qui-Gon le spuse, explicându-i că erau prieteni cu Eritha şi Alani.

— Faceţi un pas înainte pentru o scanare a retinei.

Qui-Gon, apoi Obi-Wan, făcură ceea ce li se ceruse. Qui-Gon nu obiectă. Era bucuros să vadă că securitatea era strictă. În cele din urmă, uşa se deschise şi cei doi fură introduşi în camerele private ale reşedinţei. Acolo îi aşteptau două tinere, într-o cameră mobilată luminos, cu un foc vesel. Erau identice, cu părul blond lung, împletit, şi feţele înguste, însufleţite de ochi negri strălucitori. Amândouă izbucniră în zâmbete orbitoare când îl văzură pe Qui-Gon.

— Qui-Gon! strigară împreună şi se grăbiră spre el.

Qui-Gon se înclină.

— Nu eram sigur că vă veţi aminti de mine.

— Bineînţeles că da.

Qui-Gon nu era sigur care dintre ele vorbise. În urmă cu şase ani, Alani fusese puţin mai înaltă decât Eritha, dar acum aveau aceeaşi înălţime.

Ca şi când i-ar fi recunoscut dificultatea, cealaltă fată zâmbi.

— Eu sunt Eritha. Ea este sora mea Alani.

— Mi-e teamă că nu pot să vă deosebesc, spuse Qui-Gon.

— Este greu, dar cu timpul o să fie mai uşor, răspunse Eritha.

— Pentru unii, modifică Alani. De ce ai venit pe Noul Apsolon? Este o misiune Jedi?

— Nu chiar. Permiteţi-mi să vi-l prezint pe Padawanul meu, Obi-Wan Kenobi.

— Orice prieten de-al tău este şi al nostru, spuse Alani. Nu vom uita niciodată de bunătatea ta faţă de noi, acum şase ani.

— Ce mai face Tahl? întrebă Eritha cu nerăbdare. Speram să fie cu tine.

— Tahl este deja pe Noul Apsolon, dar mă tem că încă nu sunt în contact cu ea, spuse Qui-Gon. Aţi trimis vorbă ca să vină aici?

Gemenele schimbară priviri surprinse.

— Nu, spuse Alani. De ce am fi făcut-o?

— Nu vă simţiţi în pericol? întrebă Qui-Gon. De la omorârea tatălui vostru, s-ar putea să simţiţi că Noul Apsolon nu mai este sigur pentru voi.

— Suntem în siguranţă cu Roan, spuse Eritha. A fost cel mai bun prieten al tatălui nostru. El ne va proteja. Avem tot ce ne trebuie aici şi nu trebuie să ieşim dacă nu dorim. Avem grădini private în partea din spate a reşedinţei.

— Văd că eşti tulburat, Qui-Gon, spuse Alani. Desigur, eu şi Eritha suntem conştiente că sunt unii pe Noul Apsolon care cred că Roan l-a asasinat pe tatăl nostru. Dar noi nu credem aşa ceva.

— Roan este ca un tată pentru noi, spuse Eritha. După moartea tatălui nostru, i-am văzut durerea. A fost reală. Nu ne-a lăsat să părăsim această reşedinţă. Ne-a spus că acum va fi el tatăl nostru. Suntem o familie, spuse Alani cu fermitate.

Qui-Gon aprobă din cap. Nu ar contesta încrederea fetelor. Dar nici nu ar lua-o drept ceva adevărat. Cunoscuse fetele când aveau vârsta de zece ani, uimite de conflictele lumii lor şi fiindu-le dor după tatăl lor, când acesta petrecuse ani lungi încarcerat. Fuseseră protejate de adepţii lui Ewane, care îşi dovediseră devotamentul faţă de liderul lor prin adăpostirea fiicelor sale. Poate că încă nu reuşeau să facă faţă complexităţilor unei lumi în care erau practicate sabotajul şi trădarea. Camera confortabilă şi complexul privat îi spuseră că încă erau

protejate.

— Deci nu aţi auzit că Tahl este pe Noul Apsolon? întrebă Qui-Gon.

Fetele scuturară din cap.

— Dacă este, aş vrea să vină să ne vadă, adăugă Alani.

Qui-Gon aprobă din cap. Un sentiment de groază se ridică în el. Dacă fetele nu o apelaseră pe Tahl, atunci cine o făcuse? Şi unde era?

Capitolul 6

Fără alte piste, Qui-Gon decise că până când se gândea la un plan de acţiune, observarea era cea mai bună strategie a lor. Merseră pe lângă clădiri guvernamentale, remarcând securitatea ridicată. Toată lumea părea să fie în alertă.

Obi-Wan citi inscripţia de pe o clădire fără ferestre din apropiere.

Spre deosebire de vecinele ei graţioase, aceasta avea faţada mică şi era lungă.

— E fostul sediu al Absoluţilor, îi spuse el lui Qui-Gon. Acum este un muzeu.

— Hai să intrăm, sugeră Qui-Gon. S-ar putea ca Absoluţii să mai aibă încă putere. Unor astfel de grupuri le este greu să se desfiinţeze. Cu cât aflăm mai multe despre ele, cu atât mai bine.

Plătiră o mică taxă de intrare. Se treziră într-o sală surprinzător de mică, cu tavan jos. Sculptat în arcada de piatră de deasupra unei intrări în restul clădirii era: JUSTIŢIA ABSOLUŢILOR CERE O LOIALITATE ABSOLUTĂ. O femeie mică, vânoasă se apropie de ei, îmbrăcată într-o tunică bleumarin şi pantaloni. Părul ei negru era tăiat scurt, iar Obi-Wan observă că mâna dreaptă îi era răsucită, încheieturile degetelor fiind mari şi cioturoase.

— Bine aţi venit. Sunt Irini, ghidul dumneavoastră turistic. Toţi ghizii de la muzeu sunt foşti prizonieri ai Absoluţilor. Să începem turul.

Au urmat-o pe sub arcadă şi au coborât un coridor lung, de unde accesară o uşă groasă din duroţel. Imediat, intrară într-un bloc de celule. Merseră pe lângă biroul de securitate pustiu de lângă rândul de celule.

— Aici erau reţinuţi prizonierii înainte de a fi supuşi *reclasificării*, care era termenul Absoluţilor pentru tortură, le explică Irini. Vocea ei era calmă şi lipsită de pasiune. Adesea, prizonieri erau lăsaţi să aştepte fără hrană sau apă pentru perioade lungi de timp, pentru a se li se înfrânge rezistenţa. Nu li se permitea consilierea sau contactul cu familiile. Dacă sunteţi

vizitatori în lumea noastră, este posibil să fi observat multe coloane comemorative, în special în sectorul Muncitorilor. Coloanele albe sunt pentru cei care şi-au dat viaţa pe loc. Coloanele albastre îi amintesc pe cei care au fost luaţi de Absoluţi şi arestaţi. E o coloană pe Strada Teligi şi pentru mine.

Irini se opri înaintea ultimei celule.

— Am fost ţinută aici trei zile, apoi mutată în zona de *reclasificare*. Am fost prizonieră pentru şase luni.

— De ce ai fost arestată? întrebă Obi-Wan.

De vreme ce Irini era ghid, presupuse că era bine să pună o astfel de întrebare.

— Pe lângă slujba mea în sectorul tehnologic, am condus un ziar al Muncitorilor, spuse Irini. Am scris despre schimbarea prin protest paşnic. Acţiunea noastră nu era ilegală, dar Absoluţii ne-au acuzat că pledăm pentru violenţă. Acuzaţiile erau false. Le era frică de influenţa noastră printre ceilalţi Muncitori. Din punct de vedere tehnic, Muncitorilor li se permitea libertatea de exprimare, dar în realitate, Absoluţii încercau să controleze ceea ce se putea spune sau face.

— Ai putut vota? întrebă curios Obi-Wan.

— Din nou, din punct de vedere tehnic da. Dar Autoritatea Civilizaţilor – cum se numea înainte Legislatura noastră Unită – plasa cele mai vechi sisteme de vot în sectorul Muncitorilor. Sistemele se defectau adesea, sau Muncitorii nu se puteau înregistra. Voturile nu erau numărate. Cererile pentru renumerare erau refuzate. Am văzut curând că pentru a schimba ceva, trebuia să apelăm mijloace mai dramatice.

— Sabotaj, spuse Qui-Gon.

Ea aprobă din cap.

— Da, asta a fost strategia principală. Când am fost eliberată din acest loc, m-am alăturat acestei mişcări. Munceam la tehnologii performante şi trimiteam mărfuri în toată galaxia. Dacă marfa ar fi fost defectă, profiturile ar fi scăzut. Civilizaţii erau îngrijoraţi pentru profituri mai presus de orice. În cele din urmă au văzut că nu au de ales decât să negocieze cu noi. A fost o luptă lungă şi grea. Lăsaţi-mă să vă arăt cât de grea. Veniţi pe aici, spre camerele de tortură.

Irini îi conduse din cameră în cameră, fiecare fiind concepută pentru diferite tipuri de detenţie sau tortură. Unele camere erau sumbre, golite de echipamente, totuşi pereţii şi

uşile groase vorbeau mult mai elocvent decât orice dispozitiv despre ceea ce se întâmplase acolo. Într-o cameră era un singur obiect, un dispozitiv asemănător unui sicriu din duroţel şi plastoid. În partea de sus era o fantă îngustă.

— Acesta este un dispozitiv de privare senzorială, spuse Irini încet. Toate celelalte au fost distruse, cu excepţia acestuia, pe care îl păstrăm ca amintire a ceea ce s-a întâmplat aici. Unii au fost ţinuţi în dispozitiv atât de mult încât au înnebunit. Alţii au fost paralizaţi cu droguri şi au murit în interiorul dispozitivului.

Îi conduse într-o altă cameră, cu ecrane de-a lungul unui perete. În spatele lor, o lentilă de proiector ieşea din perete.

— Dar de asta ne temeam cel mai mult. Aici eram nevoiţi să urmărim cum erau torturaţi alţii. Uneori erau oameni pe care îi cunoşteam, prieteni, familie. Absoluţii foloseau droizii sonde la scară largă, pentru a monitoriza Muncitorii. Păstrau datele vitale ale fiecăruia dintre noi pentru a ne urmări mai uşor. Puteau găsi pe oricine, dacă era nevoie. Irini se uită fix la ecranle goale. Au aflat că eram logodită şi l-au găsit pe logodnicul meu.

Obi-Wan îşi ţinu respiraţia. Nu-şi putea imagina genul de minte care putea concepe o astfel de tortură. De data asta, nu se mai simţea capabil să o poată întreba pe Irini ce se întâmplase.

Irini îi aruncă o privire.

— Ceea ce nu şi-au dat seama, Absoluţii, a fost că pe cel torturat îl ajuta cumva să ştie alţii se uitau. Absoluţii se gândeau doar la durerea pe care o putea provoca – dubla durere, a victimei şi a observatorului, înţelegeţi. Dar victimele prindeau curaj din ideea că vor fi curajoşi pentru cei care i-au cunoscut şi iubit. Rezistau la orice pentru dragoste. Droizii sondă sunt acum ilegali pe Noul Apsolon. Nimeni nu mai vrea să retrăiască acele zile. Se uită din nou la ecrane. Au fost multe zile în acest loc în care mi-am luat rămas bun de la viaţă. Cu toate astea, am reuşit să supravieţuiesc.

— Trebuie să vă fie greu să vă întoarceţi aici, spuse Qui-Gon. Şi totuşi, iată-vă, oferind tururi altora.

— Amintirea este cea mai importantă, spuse Irini. În lumina slabă, îşi ridică mâna răsucită. M-am considerat norocoasă să plec cu doar o mână deteriorată. Mi-au rupt mâna pentru a mă împiedica să mai lucrez din nou în sectorul

tehnologic. Dar ceea ce n-au ştiut, în mod stupid, este că sunt stângace. Când am ieşit, am fost la fel de rapidă. Poate chiar mai rapidă. Nu am avut probleme să-mi găsesc alt loc de muncă. Zâmbetul ei fu neaşteptat de strălucitor, luminându-i faţa tensionată şi obosită. Am avut o cauză pentru care să lucrez.

— Au fost arestaţi toţi Absoluţii? întrebă Qui-Gon.

Irini clătină din cap în timp ce îi conducea pe o pasarelă până la un nivel de jos, pe lângă un alt rând de celule, cu plafoane joase, astfel încât un adult să nu poată sta în poziţie verticală. Au fost nevoiţi să-şi plece capul în timp ce ea îi conducea înăuntru. Tunica ei se deschise uşor în timp ce se apleca şi Obi-Wan văzu la gâtul ei un mic lanţ subţire, cu o emblemă de argint. Delicatetea bijuteriei era în contradicţie cu maniera ei bruscă şi îmbrăcămintea severă.

— Nu, în niciun caz. Mulţi dintre foştii Absoluţi s-au ascuns. Unii au fost protejaţi de aliaţi puternici dintre Civilizaţi. Recent au fost găsite înregistrări secrete ale Absoluţilor. Guvernul le-a secretizat. Ăsta este un alt lucru pentru care Muncitorii încă mai luptă. Vrem ca înregistrările să fie desecretizate, astfel încât să putem şti cine erau duşmanii.

— De ce au fost secretizate? întrebă Obi-Wan.

Irini îi conduse afară camera mică şi înapoi la pasarelă. Obi-Wan inspiră uşurat şi încercă să ascundă acest lucru. După doar câteva secunde în spaţiul întunecat, minuscul, se simţise de parcă l-ar fi apăsat o greutate.

— Cei de la putere spun că dacă ar desecretiza înregistrările, asta ar compromite eforturile în desfăşurare de a găsi criminalii. De asemenea, erau simpli birocraţi printre Absoluţi – secretari, asistenţi, tehnicieni care nu au fost implicaţi în torturi sau izolatorii. Ce fel de pedeapsă ar merita, dacă există? Guvernul se teme că dacă vor desecretiza numele acestor oameni, va exista haos şi o şansă la violenţe comise din răzbunare. Spun că fiecare persoană de pe aceste liste trebuie investigată înainte ca numele ei să fie desecretizat. Sunt unii dintre Muncitori care nu cred acest lucru. Ei cred că este doar o altă încercare de a proteja criminalii. Roan a promis că va desecretiza înregistrările după ce va fi ales, dar nu a făcut acest lucru.

— Încă, spuse Qui-Gon.

— Încă, spuse Irini. Sau poate niciodată. La urma urmei, şi el este un Civilizat.

Deschise uşa înapoi spre zona principală a clădirii. Curentul suflă din spaţiul gol, fluturând înapoi roba lui Qui-Gon. Irini stătea cu faţa spre el, ţinând uşa deschisă. Ochii îi zburară spre centura sa utilitară. Ochii ei întunecaţi se aprinseră de surpriză.

— Eşti un Jedi.

— Ce te face să crezi asta? întrebă Qui-Gon.

— Recunosc o sabie de lumină atunci când o văd. Privirea lui Irini îi cuprinse pe amândoi. Ar fi trebuit să ştiu că nu eraţi doar nişte turişti. De ce sunteţi aici? Roan a trimis după voi? Sunt lucrurile atât de periculoase pentru el pe Noul Apsolon încât simte că trebuie să apeleze la protecţia Jedi?

— Am impresia că nu ai încredere în Roan, spuse Qui-Gon.

Ochii lui Irini se opacizară, iar ea îl privi cu răceală.

— Absoluţii m-au învăţat un lucru, oricât de stupizi erau, zise ea. Să nu am încredere în nimeni.

Capitolul 7

Când ieşeau din muzeu, mintea lui Obi-Wan era plină gânduri despre ceea ce văzuse. Nu-şi putea imagina alegerea lui Irini de a continua să intre în acea clădire şi să ofere tururi, de a se întoarce în locul în care fusese torturată şi abuzată. Apoi îşi aminti de Bant. Aproape că murise în piscina cu cascadă din Templu, totuşi încă era locul ei preferat pentru a înota. Spunea că este mai bine să-şi amintească decât să uite. Dar cât de mult era bine să-ţi aminteşti? Cum ştiai când să laşi amintirile deoparte? Se uită la Qui-Gon, gata să pună întrebarea, dar Qui-Gon nu părea să aibă chef să filosofeze. Faţa lui avea linii sumbre în timp ce mergea hotărât pe bulevard, chiar dacă nu avea niciun scop în minte.

— Ceva nu este în regulă, spuse Qui-Gon în şoaptă. O pot simţi. Este aici. Este aproape. Dar ceva nu este în regulă.

Expresia lui Qui-Gon nu se schimbă, nici ritmul lui, dar Obi Wan simţi o schimbare în concentrare.

— Nu te întoarce, Obi-Wan, spuse Qui-Gon. Când ajungem la capătul acestui bulevard, mergi spre dreapta. Se pare că e o alee acolo. De îndată ce trecem de colţ, caută adăpost.

— Probleme? întrebă Obi-Wan pe acelaşi ton calm.

— Un droid sondă.

— Am crezut că sunt ilegale.

— Se pare că încă sunt în uz în ciuda acestui fapt. Ar putea fi de supraveghere. S-ar putea să nu ne urmărească, dar cred că o face. Să aflăm ce scop are.

Ajunseră la alee şi Obi-Wan merse rapid pe ea, cu Qui-Gon pe urmele lui. Văzu imediat că era o zonă de servicii pentru clădirile de pe acea stradă. Săniile antigrav se vedeau în afara unora dintre uşi şi un schiff potrivit pentru transportul de mărfuri aştepta în faţa unei intrări utilitare. Fără a schimba o vorbă, Qui-Gon şi Obi-Wan săriră în spatele schiffului. Droidul sondă se apropie de alee şi se roti, cu senzorii clipind, căutându-i.

Qui-Gon nu se mişcă. Obi-Wan ştia că Maestrul său aştepta să vadă ce avea să se întâmple. Droidul sondă fusese programat să continue să-i caute? Cât de hotărâtă era

supravegherea? Droidul zumzăi în susul şi în josul aleii, căutând orice mişcare.

Jedi erau instruiţi să rămână perfect nemişcaţi. Nici măcar nu clipeau. Îşi puteau încetini respiraţia şi procesele vitale, astfel încât chiar şi sensibilul droid sondă să nu îi poată găsi. Droidul nu părăsi aleea. Se roti încet, mişcându-se în sus şi în jos pe stradă.

— Nu pleacă. Bine, mormăi Qui-Gon. Hai să-l provocăm.

Se ridică brusc şi se îndreptă spre mijlocul aleii. Droidul sondă prinse mişcarea imediat şi se rotise deja, poziţionându-se pentru a-l readuce pe Qui-Gon înapoi în aria senzorilor. Cu un gest care păru aproape dezinvolt, Qui-Gon sări în sus, activându-şi sabia de lumină şi tăie droidul cu o singură mişcare lină.

— Acum să vedem ce..., începu el, dar fu întrerupt de focul de blaster venit de sus.

Focul trecu atât de aproape de Maestrul său încât inima lui Obi-Wan se opri pentru o clipă. Totuşi, asta nu îl împiedică să-şi activeze propria sabie şi să ţâşnească înainte, în acelaşi moment, pentru a-l proteja. Dacă reflexele lui Qui-Gon ar fi fost cu o fracţiune de secundă mai lente, ar fi fost lovit.

Dar aşa, doar mâneca robei sale era arsă de căldura blasterului.

— Stai la adăpost! urlă Qui-Gon la Obi-Wan.

Poate că Obi-Wan risca prea mult alergând să-şi ajute Maestrul, dar nu-i păsa. Salvele veneau asupra lor fără încetare, de sus, iar ei zigzagau împreună pe alee, păstrându-şi săbiile ridicate. Prinşi în spaţiul îngust, erau ţinte uşoare.

— Trebuie să ajungem pe acoperiş, spuse Qui-Gon. Activează lansatorul de cablu atunci când o să poţi.

Obi-Wan trebui să-şi temporizeze mişcările în funcţie de salvele de sus. Avea nevoie de toate percepţiile sale pentru a-şi menţine mişcările defensive. Reuşi să-şi activeze lansatorul de cablu în timp ce se mişca în lateral spre peretele clădirii. Se propulsă în sus în timp ce focul de blaster vâjâia pe lângă capul lui. Obi-Wan sări pe acoperiş. Îşi dădu seama că focul de blaster se oprise cu doar câteva secunde înainte. Privirea lui se învârti pe acoperiş în timp ce Qui-Gon apărea în spatele lui.

— Acolo, spuse Qui-Gon.

Alergară spre o margine a acoperişului, unde puteau

vedea o mică grămăjoară de obiecte. Mai întâi cercetară zona, privind în jos pentru a vedea dacă atacatorul lor se întorsese pe alee. Apoi scanară acoperişurile din apropiere pentru a vedea dacă el, sau ea, ar fi sărit pe acolo. Se părea că nu era nicio cale de evadare care să-i permită atacatorului să dispară atât de repede.

Se întoarseră la grămăjoară. Qui-Gon se ghemui şi ridică un mic transmiţător.

— Pentru droidul sondă. Ăsta-i un pachet de muniţii. Îl aruncă spre Obi-Wan. Se pare că a fost doar o singură persoană. Dar a avut cel puţin două blastere. Acela a fost un flux prea constant de focuri.

Obi-Wan întoarse pachetul în mâini. Era făcut din piele. Arsă pe o parte era un mic însemn. Se ghemui pentru a i-l arăta lui Qui-Gon.

— Recunosc asta. Irini purta un colier cu aceeaşi emblemă.

— În sfârşit, spuse Qui-Gon. Avem de unde să începem.

Capitolul 8

Amurgul căzuse şi aerul se răcorise în timp ce Qui-Gon şi Obi-Wan aşteptau în faţa Muzeului Absoluţilor. Îşi ţineau glugile pe capete şi stăteau direct în umbra unui monument aflat vizavi de clădire.

Curând fură răsplătiţi, atunci când diverşi oameni începură să iasă din clădire. Văzură imediat silueta lui Irini. Şi ea îşi ridicase gluga în timp ce cobora grăbită pe treptele largi şi o lua în jos pe bulevard. Jedii se topiră în fluxul de oameni de pe bulevard, ţinând-o mereu pe Irini în raza vizuală. Ea se urcă într-un autobuz aerian cu motor repulsorlift şi ei reuşiră să sară la bord pe platforma din spate. Din fericire, autobuzul era aglomerat. Toţi Muncitorii erau pe drum spre casă. Autobuzul nu făcu nicio oprire în timp ce trecea peste bulevardele şi căile Sectorului Civilizaţilor. Intră în Sectorul Muncitorilor şi începu să facă opriri regulate. Muncitorii coborau la diverse puncte. Irini stătea în picioare, cu mâna sprijinită uşor pe un stâlp, aproape de mijlocul autobuzului. Se uita absentă la străzile întunecate.

Qui-Gon se aplecă să vorbească cu Obi-Wan.

— Va trebui să coborâm în curând, chiar dacă Irini nu o va face. Nu putem risca să ne vadă. Va trebui să urmăm autobuzul pe jos.

Avea să fie nevoie să alerge din greu pe străzile aglomerate. Obi-Wan aprobă din cap. Mai bine riscau să o piardă pe Irini decât să fie văzuţi. Ştiau unde lucrează; puteau întotdeauna să o găsescă din nou.

Chiar atunci, Irini începu să se îndrepte spre ieşire. Autobuzul opri la staţia următoare. Qui-Gon se asigură că Irini ieşi, înainte să-i facă semn lui Obi-Wan să sară de pe platforma din spate. Irini se mişca repede pe străzi, schimbând ocazional un zâmbet sau un salut rapid în timp ce mergea. Populaţia era ocupată cu pregătirea mâncării pentru masa de seară sau petrecea timpul în cafenelele mici de-a lungul traseului. Mamele şi taţii conduceau copii în faţa lor şi luminile începură să apară în locuinţele Muncitorilor. Puteau vedea familiile în rutina lor de pe timpul serii, copiii aplecându-se peste datapaduri, adulţii

pregătind masa sau, pur şi simplu, stând la fereastră, uitându-se la restul Noului Apsolon cum îşi găsea drumul spre casă.

Străzile începură să se îngusteze şi erau mai puţini Muncitori primprejur.

Qui-Gon şi Obi-Wan încetiniră, oferind lui Irini un avans mai mare. Începuse să folosească reflexiile din ferestrele întunecate pentru a se uita în jurul ei.

— Verifică dacă este supravegheată, murmură Qui-Gon.

Irini traversă strada. Cu o atingere abilă pe cot, Qui-Gon îl îndemnă pe Obi-Wan să se topească înapoi. Stăteau în umbră în timp ce, sub pretextul de a privi traficul, Irini scana strada cu privirea ei ascuţită. Mulţumită că era goală, se repezi într-o clădire din piatră simplă. Era programată pentru demolare împreună cu cea de alături. Pe un semn scria *CONSTRUIREA UNUI VIITOR MAI BUN PENTRU TOŢI – NOILE LOCUINŢE DE LUX ALE MUNCITORILOR*. Qui-Gon supraveghe singur strada, cu grijă, înainte de a trece pe partea cealaltă a drumului, cu Obi-Wan pe urmele lui.

Obi-Wan porni spre uşa clădirii în care intrase Irini, dar Qui-Gon îl opri. Studiase clădirea de alături.

— Să încercăm în asta mai întâi, spuse el.

Uşa era blocată cu o încuietoare puternică din duroţel, dar Obi-Wan trecu uşor prin ea cu sabia de lumină. Deschise uşa şi se opri o clipă în vestibulul întunecat.

— Nu vreau să risc să ne ajutăm de o baghetă luminoasă, spuse Qui-Gon. Aşteaptă un moment până când ţi se adaptează ochii.

Obi-Wan nu înţelegea cum ar fi fost lumina unei baghete luminoase vizibilă din clădirea următoare, dar acceptă sfatul lui Qui-Gon. În numai câteva momente, ochii lui se adaptaseră la interiorul negru. Văzu că erau într-un mic foaier. Existase odată o staţie datapad aici, cel mai probabil pentru mesagerie şi poştă pentru locuitori. Fusese smulsă, părţi din consolă fiind aruncate pe podea. Se vedea un turbolift, dar fără îndoială că nu mai funcţiona. O scară aglomerată cu resturi ducea deasupra.

Qui-Gon începu să urce.

— Am văzut dovezi din exterior că unele etaje de aici au fost mărite pentru a se uni cu clădirea alăturată, probabil pentru a extinde apartamentele, murmură el spre Obi-Wan. S-ar putea să ne putem apropia suficient de mult de Irini pentru a auzi ce

se întâmplă.

Qui-Gon se opri la primul etaj, ascultând cu atenţie. Obi-Wan făcu la fel, dar nu auzi nimic. Urcară mai departe, oprindu-se la fiecare etaj. Parcurseră cinci etaje înainte să audă ceva. Era un murmur slab, nimic mai mult. Merseră spre sunet. Era atât de slab încât îşi pierdură direcţia de câteva ori. Rămaseră pe loc, blocând zgomote uşoare ale clădirii – curentul aerului nopţii printr-o spărtură, rostogolirea prafului de-a lungul podelei. Apoi prindeau din nou murmurul şi mergeau mai departe. Trecură prin camere abandonate şi găsiră dovezi ale vieţilor care fuseseră trăite acolo. Canapele înguste, rupte şi pătate. O tigaie ponosită pe podea. O singură cizmă. Un datapad de dimensiunea palmei care părea să se fi topit în podea. Cameră după cameră se deschideau ca un labirint. La un moment dat, Obi-Wan îşi dădu seama că fuseseră prea mulţi oameni înghesuiţi în aceste camere prea mici.

Qui-Gon se opri.

— Acum suntem în cealaltă clădire, murmură el către Obi-Wan. Sunt foarte aproape.

Obi-Wan putea simţi prezenţa celorlalţi şi îi auzea. Dar calitatea sunetului era înăbuşită şi dezorientantă. Se opri pentru a se concentra. Când porniră din nou, o făcură în acelaşi timp. Descoperiseră amândoi sursa sunetului. Era în spatele unui dulap. Qui-Gon deschise uşor uşa. Văzu o crăpătură de lumină din podea până în tavan. Înghesuindu-se în interiorul dulapului, îşi puseră amândoi ochii în fisură.

Camera de alături era iluminată doar de o baghetă luminoasă setată la putere redusă. Cu toate astea, o putuseră distinge în mod clar pe Irini, care stătea într-un semicerc de bărbaţi şi femei. Erau îmbrăcaţi în mod similar, cu salopete sau tunici întunecate. Auziră clar cuvintele lui Irini.

— I-am văzut eu însămi şi vă spun că au fost aduşi de Roan, spuse ea.

— Au recunoscut asta? întrebă unul din grup.

— De ce ar face-o? Ei sunt instrumentul lui. Jedii au fost trimişi aici ca să se asigure că guvernul rămâne pe poziţii. Dacă guvernul rămâne aşa cum este, niciunul dintre Absoluţii rămaşi nu va fi adus în faţa justiţiei. Prin urmare, ne sunt duşmani.

— Cu tot respectul pentru colegii mei Muncitori, Irini, Jedi au fost neutri în urmă cu şase ani, spuse o femeie cu voce

liniştită. Au susţinut voinţa oamenilor, indiferent care s-a dovedit a fi.

— Rolul lor a fost doar de menţinere a păcii, interveni un bărbat. De ce ar fi acum duşmanul nostru?

— Pentru că nu pacea este ceea ce căutăm noi, spuse Irini cu înverşunare. Ci justiţia. Trebuie să-l dăm jos pe ucigaşul lui Ewane.

O altă femeie vorbi.

— Am convenit că înainte de a complota răsturnarea lui Roan trebuie să avem dovezi ale vinovăţiei sale. Încă nu le avem.

— Le vom avea, spuse altcineva. Cred că Irini are dreptate. Absoluţii s-au reformat. Ştim asta. În fiecare zi câştigă mai multă putere. Roan trebuie să fie în spatele lor. Şi dacă a chemat Jedii, şi ei trebuie să ştie asta.

— Tu ce crezi, Lenz? întrebă femeia cu voce liniştită.

Bărbatul căruia i se adresase nu vorbise până atunci, dar Obi-Wan îl remarcase. Îi privea pe ceilalţi cu ochi serioşi, hotărâţi. Avea un fel anume de putere, chiar stătea era ghemuit, cu mâinile atârnându-i în poală. Faţa lui era slabă, mai slabă decât a lui Irini. Obi-Wan nu ştia cum, dar simţea că Lenz suferise foarte mult la un moment dat din viaţa sa, fără îndoială din cauza Absoluţilor.

— Am informaţii noi, spuse Lenz. S-a ridicat un nou grup de lideri în noua ordine a Absoluţilor. Nimeni nu le cunoaşte identitatea. Se străduiesc să o ascundă. Tot ce ştim este că liderii aceştia sunt isteţi. Hărţuirea mişcării noastre a început. Unii raportează o creştere a supravegherii. Trebuie să fim atenţi.

— Ce legătură are asta cu Jedii? întrebă cineva.

— Poate că niciuna. Cu toate astea, ambele ar putea indica disperarea lui Roan. În primul rând, susţine noua conducere din cadrul Absoluţilor pentru a ţine la respect orice opoziţie. Apoi, într-un spectacol de bună credinţă către galaxie, cere ajutorul Jedilor. Cel mai bine pentru el este să păstreze lucrurile aşa cum sunt, în timp ce îşi consolidează puterea.

Chiar şi Irini îl asculta pe Lenz cu respect.

— Atunci, ce ar trebui să facem?

— Mai întâi ar trebui să ne schimbăm locul de întâlnire. Un loc nou în fiecare săptămână. Winati, tu eşti însărcinată să găseşti un loc bun. Mohn, tu trebuie să-i anunţi pe ceilalţi.

Lenz se opri brusc şi îşi luă comunicatorul. Trebuie să fi fost setat pe vibraţii, semnalizând o comunicare primită. Ascultă un moment, apoi îl închise.

— Absoluţii. Este un raid.

Vocea lui Lenz nu avu niciun ton de urgenţă, dar grupul se ridică imediat şi se mişcă precum o umbră. Nimeni nu reacţionă speriat, nimeni nu icni şi nici nu se arătă confuz. Evident, erau antrenaţi pentru asta. Winati accesă rapid o uşă încastrată în perete. O scară conducea în sus. Aşteptă în timp ce restul se grăbiră să traverseze camera şi să dispară înăuntru, apoi se strecură şi ea. Uşa se închise.

— Probabil se duc pe acoperiş, murmură Qui-Gon. Să aşteptăm şi să vedem cine întreprinde raidul.

Câteva clipe mai târziu, uşa se deschise. O echipă de bărbaţii cu haine negre apăru în prag, cu blasterele ţinute la şolduri. Liderul păşi înainte.

— Prea târziu, zise el accesând un dispozitiv de pe centura sa utilitară.

— Necazuri, murmură Qui-Gon, dându-se înapoi.

Dispozitivul era un senzor de căldură. Se focusă pe peretele în spatele căruia se ascundeau ei. Zidul începu să strălucească.

Obi-Wan se grăbi înapoi, dar dulapul făcu să le fie dificil să se mişte mai repede. O clipă mai târziu, un instrument de tăiere făcu rapid o deschidere în perete şi apăru o cizmă. Peretele se despică şi liderul păşi spre ei. Obi-Wan avea mâna pe mânerul sabiei de lumină, dar se uită repede la Maestrul său.

— Predă-te, spuse Qui-Gon în şoaptă şi, în câteva momente, fură înconjuraţi.

Capitolul 9

Qui-Gon le permise să îl împingă în jos pe scări. Răpitorii lor nu spuseră nimic şi nici el nu văzu nevoia de a oferi voluntar întrebări sau comentarii. Nu era sigur dacă ştiau că el şi Obi-Wan erau Jedi. Presupuse că ei credeau că sunt Muncitori.

În vestibulul îngust, li se înfăşurară benzi groase de ţesătură în jurul ochilor pentru a-i priva de simţuri. Erau legaţi cu cătuşe energetice. Apoi au fost împinşi pe uşă. Qui-Gon se simţi ghidat să urce într-un într-un speeder. Obi-Wan fu împins lângă el. Se concentră, încercând să măsoare distanţa, calculând viteza şi timpul. Ştia că Obi-Wan facea acelaşi lucru. Călătoria fu scurtă, iar la sfârşit au fost scoşi cu duritate din speeder şi duşi pe un coridor. Speederul fusese parcat într-o zonă interioară. Ascultând ecourile, Qui-Gon îi estimă mărimea. Pentru o zonă de aterizare de asemenea proporţii, clădirea trebuie să fi fost destul de mare.

Auzi o uşă fiind accesată şi fu împins într-o zonă mai mică. Îl auzi pe Obi-Wan împiedicându-se în timp ce îl urma.

— Aici ar trebui să fiţi închişi, Jedi, şuieră o voce.

Deci ştiau că prizonierii lor erau Jedi.

— Unde suntem şi de ce suntem reţinuţi? Cine sunteţi? întrebă Qui-Gon.

— *Nu e treaba ta* e răspunsul la prima întrebare şi *pentru că sunteţi duşmani ai statului* ar trebui să fie răspunsul la a doua. În ceea ce priveşte identitatea noastră, suntem salvatorii Apsolonului.

— Serios? remarcă Qui-Gon sec. Spune-mi, de ce suntem noi duşmanii tăi?

— Ne amintim ce au făcut Jedii cu şase ani în urmă. Din cauza interferenţei voastre, a pierdut adevăratul nostru guvern. Depinde de noi să recucerim gloria pe care am pierdut-o.

— Noul Apsolon a organizat alegeri deschise tuturor...

— Nu recunoaştem Noul Apsolon, doar Apsolonul. Şi nu fiecare cetăţean merită să voteze.

— Ai dreptul la opinia ta, spuse Qui-Gon. Totuşi, guvernul a fost ales legal, conform legilor lumii voastre, deci prin

urmare...

— Crezi că am timp să mă cert cu tine? se ridică vocea, nervoasă.

Uşa se închise.

— Ei bine, a fost o conversaţie interesantă, spuse Qui-Gon. Putem vedea că Absoluţii sunt exact aşa cum apar. Fanatici.

— Nu sunt veşti bune pentru noi, spuse Obi-Wan.

— Sunt sigur că vom avea un dialog interesant.

— Crezi că ne vor tortura? puse Obi-Wan întrebarea cu o voce fermă.

Nu voia ca Qui-Gon să creadă că îi era frică. Dar când îşi aminti de diferitele metode pe care le văzuseră mai devreme în acea zi, nu putea spune că se simţea confortabil cu această noţiune.

— Habar n-am ce planuiesc, spuse Qui-Gon.

Nu mai spuseră nimic. Erau mari şanse să fie sub supraveghere. Qui-Gon se apropie de Obi-Wan şi, cu blândeţe, îşi indică sabia de lumină cu degetele. Voia să-i dea de înţeles Padawanului său că, dacă aveau să fie torturaţi, nu se vor supune. Obi-Wan aprobă din cap. Nu avură mult timp de aşteptat. Trecu mai puţin de o oră înainte să audă uşa şuierând. Fură traşi afară şi apoi împinşi pe o distanţă scurtă. O altă uşă fu activată. Qui-Gon se simţi împins înăuntru.

Nu ştia ce îi aştepta, dar avea sabia de lumină. Mâinile încă îi erau legate, dar avea să găsească o cale de a rezista. Fu forţat să se aşeze pe un scaun. O lumină puternică îi fu pusă în faţă. Ştia că Padawanul lui era lângă el.

— Iată-i pe Jedi.

— Putem vedea asta, frate. Vocea era joasă şi puternică, cu o cadenţă crispată pe care o cunoştea bine. Poţi pleca.

Da, mâinile lui erau legate. Da, era legat la ochi. Era prizonier, fără vreo cale de ieşire pe care să o poată şti. Dar inima lui Qui-Gon cânta. O găsise pe Tahl.

Capitolul 10

Simţi alte prezenţe în cameră. Cel puţin trei, gândi el.

— De ce eşti pe Apsolon? întrebă o voce masculină.

— Am făcut o escală, răspunse Qui-Gon. Călătorim şi am mai fost aici acum şase ani. Am avut o oarecare curiozitate cu privire la modul în care merge treaba aici.

— Cine a trimis după tine? lătră o altă voce.

— Nimeni.

— De ce ai fost prezent la o întâlnire secretă a Muncitorilor? întrebă o a treia vocea stridentă.

— Nu am fost prezenţi la şedinţă. O observam. Cu siguranţă, oamenii tăi ar putea să-ţi spună asta.

— Răspunde la întrebări. Cine este contactul tău între Muncitori?

— Nimeni.

— Ai fost văzut cu Irini. Cum te-a contactat iniţial?

— Nu ne-a contactat. Am fost la prezentare.

Întrebările curseră în continuare. Qui-Gon le răspundea scurt. Tahl nu mai vorbise. Fără îndoială că vorbise la început ca să-l lase să afle că era în cameră. Cumva, se infiltrase în cercul interior al Absoluţilor.

O făcuse în foarte scurt timp şi o făcuse bine. Qui-Gon îi admiră priceperea, ca întotdeauna. Se simţea foarte uşurat că o găsise. Îl bântuise o disperare tot mai mare şi trebuise să-şi împingă deoparte gândurile despre viziune.

Când o eliberase, corpul ei nu putea sta în poziţie verticală. Părea să i se plieze în braţe ca mătasea. Ciudat, pentru că mizase mereu pe puterile ei. Acum îi simţea moliciunea părului, a pielii, greutatea mică a oaselor. O simţea ca şi cum s-ar fi putut topi în braţele lui şi să devină parte din el. Îi curseră lacrimi din ochi la felul în care una dintre mâinile ei se încolăcea slab în jurul gâtului său.

Îşi întoarse mintea înapoi în prezent. Îşi dădu seama că cei trei bărbaţi se certau.

— Uciderea lor ar trimite un mesaj, spuse unul.

— Două mesaje. Unul către Muncitori, unul către Roan. Le

va arăta că avem putere. Dar să riscăm să ne dăm de gol?

— Poate că dacă mai întâi ameninţăm că îi omorâm şi apoi o vom face, ar fi mai bine.

Cei trei continuară să se certe. Qui-Gon nu îşi făcu griji. Absenţa vocii lui Tahl îi spunea ceva important: făcuse mai mult decât să se infiltreze în cercul interior. Câştigase putere. Din nou, Qui-Gon se minună de lipsa ei de teamă. Cu toate astea, nu făcu decât să-i sporească propriile temeri pentru siguranţa ei. Încrederea sa în viziune se întări. Acum o vedea ca pe o viziune care s-ar putea întâmpla, dacă ea rămânea pe acest curs periculos.

— Nu ai spus nimic, spuse în cele din urmă unul dintre bărbaţi.

— Îi vom lăsa să plece, spuse Tahl.

Ceilalţi izbucniră imediat în strigăte.

— De ce?

— Pur şi simplu le dăm drumul?

— Acest lucru nu are sens!

Dar cei trei tăcură atât de brusc încât Qui-Gon ştiu că Tahl făcuse un fel de gest. Acesta era genul de putere pe care o avea.

— Din nou, cu toţii, nu reuşiţi să luaţi în considerare singurul lucru care ne lipseşte în lupta noastră, spuse Tahl. Sprijinul popular. Nu putem acumula putere fără el. Ştiu că nu vă place să auziţi asta. Dar oamenii de pe Apsolon sunt obişnuiţi să creadă că acum au o voce în guvern. Le putem da acea iluzie. Nu este greu. Dar tot avem nevoie de sprijinul lor.

— Ce legătură are asta cu Jedi? întrebă cineva supărat.

— Jedii încă sunt respectaţi pe Apsolon. Oamenii cred că au fost responsabili pentru menţinerea păcii în timpul tranziţiei. Îi văd ca fiind neutri...

— Au susţinut dizolvarea noastră! Au fost împotriva noastră!

— Eu vorbesc despre aparenţe, se răsti Tahl. Amintiţi-vă mereu că aparenţele sunt mult mai importante decât realitatea. Dacă îi ucidem pe Jedi şi ne asumăm responsabilitatea pentru asta, speranţa noastră la sprijinul popular va dispărea. Va fi suficient timp pentru a ne ucide duşmanii.

— Ei bine, de ce să nu îi ucidem şi îi îndepărtăm din calea noastră? Nu trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru

asta.

Se lăsă o tăcere scurtă. Qui-Gon putea simţi tensiunea din cameră. Nu putea decât să-şi imagineze privirea de dispreţ pe care Tahl o aruncă spre cel care vorbise.

Când vorbi, vocea ei era măsurată şi lentă, de parcă ar fi vorbit cu un copil fără nicio noţiune despre modul în care funcţionau lucrurile.

— În primul rând, uciderea Jedilor nu este simplă şi uşoară. Nu poţi să îi ucizi pur şi simplu şi nu te aştepţi la consecinţe. Ar urma o anchetă. Cu siguranţă unul din Ordinul lor şi poate chiar unul din Senat. De data asta, când vom lua puterea, dorim să avem sprijinul Senatului. Am mai discutat acest lucru. Vom fi deştepţi de data asta. Oamenii vor avea iluzia că au un anumit control. În al doilea rând, dacă iei decizia de a elimina un duşman puternic, o faci astfel încât să câştigi ceva din ea. Dacă îi discredităm pe Jedi şi apoi îi ucidem, vom câştiga. Nu îi putem discredita dacă nu îi lăsăm să plece.

— Dar au auzit tot ce am spus! Am vorbit liber pentru că am crezut că vor fi eliminaţi.

— Nu contează, spuse Tahl. Avem controlul. Pe propria noastră lume suntem mult mai puternici decât Jedii. Nu mai fiţi atât de laşi! Acum lăsaţi-mă. Voi trimite după R ca să-i elibereze.

Qui-Gon îi auzi pe cei trei bărbaţi plecând. Auzi un foşnet de ţesătură lângă el.

— Mulţumesc, spuse liniştit Obi-Wan.

Apoi, Tahl se apropie de el. Dar în loc să-i desfacă legătura de la ochi, o simţi cum se ghemui în faţa lui.

— Deci, Qui-Gon, spuse ea. În sfârşit suntem egali.

— Cu greu. Ai fost întotdeauna mai bună.

— Măgulirea nu-ţi va aduce înapoi vederea.

— Nu trebuie să te văd. Este suficient să ştiu că eşti în siguranţă.

Tahl oftă. El îi simţi respiraţia caldă pe obraz. Un moment mai târziu, simţi precizia rece a degetelor ei în timp ce îi desfăcea legătura de la ochi. Îi trebui un moment pentru ca ochii lui să o vadă. Era deghizată. Ochii ei distinctivi, cu dungi verzi şi aurii, erau acum întunecaţi. Părul îi era tuns scurt şi de culoarea unei luni palide, contrastând cu pielea ei ca mierea întunecată. Ea îşi ţinu faţa spre el, de parcă l-ar fi citit cu simţurile.

El îi privea ochii noi şi ciudaţi şi neliniştea de a o vedea deghizată se estompă când o văzu pe familiara Tahl în spatele noilor culori. Nu se putu abţine; se bucura. Probabil că ea ştia asta, căci întinse brusc mâna şi îi atinse faţa cu vârful degetelor.

El îi simţi degetele lipite de buzele lui.

— Zâmbeşti.

— Da.

— Nu o face.

Ea nu îşi lăsă mâna în jos, ci o ţinu pe gura lui. O văzu că nu poate să-şi reţină micul zâmbet de pe faţă şi zâmbetul lui se lărgi sub mâna ei.

— Nu pot să scap de tine, spuse ea.

— Nu, răspunse Qui-Gon. Nu poţi.

Obi-Wan îi urmărea pe cei doi prieteni. Simţea că uitaseră că era în cameră. Păreau chiar să fi uitat de misiune. Nici nu începuse să cunoască amestecul de sentimente din prietenia lor profundă. Tahl fusese supărată pe Qui-Gon. Qui-Gon se ţinuse el însuşi departe de ea pentru o vreme. Lucrurile acestea le ştia. Dar nu ştia de ce se întâmplase aşa. Ştia doar că are legătură cu resentimentele lui Tahl faţă de nevoia lui Qui-Gon de a fi atent cu ea, de când fusese orbită.

În misiunea asta, se simţise deseori defazat de Qui-Gon. De-a lungul anilor, învăţase modul în care făcea Maestrul său strategiile. Dar acum era de parcă Qui-Gon urma un fel de logică internă pe care nu o putea descifra. Nu ştia ce era în mintea Maestrului său. De multe ori, gândurile lui Qui-Gon fuseseră neclare pentru el, dar nu se simţise niciodată aşa. Era un văl între ei. Cu toate astea, uitându-se la Tahl, văzu că ea nu îl simţea. Încercă să nu se simtă gelos pentru asta.

Tahl se ridică.

— Nu putem vorbi aici. Urmaţi-mă. Există o ieşire pe aici.

Se îndreptă hotărâtă spre uşă şi o accesă. Evident, cunoştea bine acest loc. Se întoarse la dreapta pe coridor. Obi-Wan nu-şi putea da seama în ce fel de clădire se aflau. Era un complex industrial şi era complet goală. Poate că fusese un fel de depozit.

Tahl urcă o rampă la nivelul următor. Nu văzură pe nimeni. Merse spre un set de uşi înalte, potrivite pentru încărcarea de mărfuri. Lângă ele era o uşă mai mică pentru muncitori. Ea o accesă şi ieşiră în noaptea rece.

— Este un depozit abandonat, le spuse ea. Absoluţii l-au cumpărat. Au mulţi bani la dispoziţie. Strada e jos, la capătul curţii. Voi merge puţin cu voi, dar trebuie să mă întorc.

Se strecurară prin curte şi ieşiră pe o stradă îngustă.

— Unde suntem? întrebă Qui-Gon.

— La marginea Sectorului Civilizaţilor, le explică Tahl. Dacă urmaţi acest drum, veţi ajunge pe Bulevardul de Stat, unde sunt birourile guvernamentale.

Capitolul 11

— Spune-ne planul tău, zise Qui-Gon. Evident, situaţia este mai volatilă decât am crezut. Suntem aici ca să ajutăm.

— Trebuie să recunosc că ajutorul ar fi binevenit, spuse Tahl. Nu mi-a fost greu să văd că gemenele sunt în pericol. Dar nu ştiu cine le ameninţă. Suspectez Absoluţii, motiv pentru care m-am şi infiltrat. Dar nu am găsit nimic. Roan ar putea fi liderul secret din spatele lor, dar încă nu am descoperit dacă este aşa.

— Gemenele ne-au spus că nu te-au văzut, spuse Obi-Wan.

— Încercau să mă protejeze, spuse Tahl. Am fost de acord că ar trebui să mă infiltrez în mişcarea clandestină. Mi-au făcut rost de acte de identitate false care spuneau că am fost cândva membru al Absoluţilor. A fost, la un moment dat, o organizaţie mare, birocratică. Mulţi nu cunoşteau operativii de nivel superior.

— Deci, gemenele au trimis după tine, spuse Qui-Gon.

Tahl aprobă din cap.

— Când am ajuns, am fost surprinsă să constat că nu se ascundeau, aşa cum spuseseră. Au recunoscut că şi-au înfrumuseţat pledoaria pentru a se asigura că voi veni. Ele cred că Roan a fost, de fapt, responsabil pentru uciderea tatălui lor. Sunt aproape prizoniere în casa lui. Eram gata să le escortez în afara planetei, în exil, dar pe măsură ce am discutat situaţia, am fost impresionată de maturitatea şi curajul lor şi, de asemenea, de faptul că erau necăjite de starea lucrurilor de pe Noul Apsolon. Gemenele sunt un simbol pentru populaţie. Dacă pleacă, ultimele urme de guvernământ onorabil dispar odată cu ele. Gemenele s-au răzgândit şi au insistat să rămână. Am decis că trebuia să ştim exact câtă putere adunau noii Absoluţi şi am propus să merg sub acoperire. Gemenele au fost împotriva ideii, dar în cele din urmă, au fost de acord şi m-au ajutat.

— Cât de puternici sunt Absoluţii?

— Nu atât de puternici pe cât cred ei, spuse Tahl. Numărul lor este mic, iar organizarea este într-o stare de haos. Nu există o ierarhie reală. Mi-a fost uşor să mă ridic în cadrul structurii.

Absoluţii sunt acum angajaţi în activităţi de nivel scăzut – adunare de informaţii, supravegherea şi hărţuirea ocazională a Rezistenţei Muncitorilor. Dar ceea ce nu-mi place este că au fonduri imense la dispoziţie. Adună arme.

— Deci, trebuie să aibă un sprijin important de undeva, observă Qui-Gon.

— Da. Dar nu ştiu unde. Încă. Acolo mă poţi ajuta.

Obi-Wan îi aruncă o privire Maestrului său. Văzu o luptă pe faţa lui Qui-Gon. Ştia de ce. Qui-Gon nu voia să i se opună lui Tahl, dar nu era de acord cu ea.

Motivul era evident.

— Tahl, Jedii nu au primit o cerere oficială de a ajuta vreo parte în acest guvern, zise Qui-Gon. Nu este clar dacă Roan a fost implicat în moartea regretatului lider. Nu este sigur dacă Absoluţii vor câştiga vreodată suficientă putere pentru a fi o ameninţare reală. Planeta se luptă cu noua sa formă de organizare, da. Dar este acesta un motiv pentru ca Jedii să intervină?

— Dar am primit o cerere, argumentă Tahl. De la gemene. Ele sunt fiicele răposatului conducător. Cu siguranţă, au o voce oficială. Şi sunt în pericol.

— Dacă este aşa, atunci ar trebui să revenim la planul iniţial şi să le luăm de pe planetă, spuse Qui-Gon. Nu există niciun motiv să te implici în politica internă.

Tahl se opri din mers.

— Dar cum rămâne cu loialitatea noastră faţă de fete?

— Asta nu este o chestiune de loialitate...

— Dimpotrivă. Mi-au cerut ajutorul şi intenţionez să li-l acord. Vor mai mult decât siguranţă. Vor să rămână pe planetă. O planetă stabilă şi paşnică.

— Jedii nu le pot promite asta, spuse Qui-Gon.

— Eşti atât de logic, spuse Tahl clătinând din cap. Îţi blochezi sentimentele, la fel ca acum mulţi ani în urmă. Priveşti totul cu atâta lipsă de pasiune. Nu-ţi pasă suficient.

Obi-Wan văzu că vorbele lui Tahl îl răniseră pe Qui-Gon.

— Sunt Jedi, spuse el. La fel eşti şi tu. Există modalităţi de abordare a unei misiuni, căi care ni s-au arătat de-a lungul a mii de ani de muncă.

— Ai fost întotdeauna primul care a încălcat regulile.

— Când misiunea mi-a cerut să fac asta. Această misiune

nu mi-o cere. Şi te rog... Vocea lui Qui-Gon se aspri. Nu mă acuza că nu-mi pasă. Este nedrept.

Merseră o clipă în tăcere. Obi-Wan tânjea să găsească nişte cuvinte înţelepte pentru a vindeca această controversă dintre cei doi prieteni, dar nu ştia cum. Tahl îl rănise pe Qui-Gon. Qui-Gon o rănise pe Tahl. Putea simţi asta. Se simţea neajutorat pentru că nu putea să schimbe nimic. Cei doi prieteni păreau acum să se urască reciproc. Le putea simţi furia şi dezamăgirea din felul în care păşeau pe trotuar.

În cele din urmă, Tahl vorbi.

— Să ajungem la un compromis, spuse ea. Am nevoie de ajutorul tău. Dă-mi doar o săptămână. Voi rămâne cu Absoluţii sub acoperire. Tu şi Obi-Wan investigaţi moartea lui Ewane. Te-aş ruga să începi cu fratele lui Roan, Manex. Manex este extraordinar de bogat – şi-a folosit contactele politice pentru a face o avere înainte şi după *revoluţia fără vărsare de sânge*. Sunt mulţi care îl suspectează de corupţie. Ar fi putut fi în spatele unui complot pentru uciderea lui Ewane, pentru a-l aduce pe fratele său la putere. Roan ar fi putut fi implicat şi el în complot. Dacă putem găsi dovezi că fie Roan, fie fratele său, sunt vinovaţi, putem începe să aducem pacea pe Noul Apsolon.

— O săptămână nu este mult timp, spuse Qui-Gon.

— Nu pentru majoritatea, zise Tahl. Pentru tine, va fi suficient. Dacă nu reuşim să descoperim nicio dovadă nouă, atunci le vom oferi gemenelor o cale de plecare sigură. Dacă refuză, ne vom întoarce pe Coruscant şi vom reveni aici doar dacă primim o cerere oficială pentru *Gardieni ai Păcii*.

Qui-Gon se gândi o clipă.

— Nu cred că sunt şanse să te conving să părăseşti chiar acum sediul Absoluţilor.

— Niciuna, spuse Tahl.

— Atunci accept compromisul. Şi fie ca Forţa să fie cu noi.

Cuvintele păreau sincere, indiferent de formalismul binecuvântării. Îngrijorarea lui Qui-Gon plutea deasupra lor ca o ceaţă grea.

Obi-Wan putea spune că Tahl era enervată din cauza asta. Fără să mai spună o vorbă, se îndreptă înapoi spre sediul Absoluţilor.

Qui-Gon se întoarse să o privească până când fu înghiţită de întuneric.

Capitolul 12

Qui-Gon găsi o pensiune unde să poată petrece noaptea. Padawanul său adormi profund, dar el rămase treaz. Nu putea descifra ce anume îi apăsa inima. Nu putea să înţeleagă de ce se simţea aşa de supărat pe Tahl. Îşi pierduse judecata calmă. Nu se simţise niciodată mai puţin ca un Jedi. Vederea ei îl tulburase, da. Dar crezuse că sentimentul chinuitor va dispărea odată ce o găsea pe Tahl şi o cale de a o ajuta. Nu se întâmplase asta. Ce anume trecea cu vederea?

Îşi înfăşură pătura în jurul umerilor şi se întoarse pe o parte.

În perete, sus, era o fereastră mică. Prin ea putea vedea una dintre cele trei luni ale Noului Apsolon. În seara asta era plină şi strălucitoare, cu o uşoară tentă roz. Qui-Gon medită asupra frumuseţii lunii în timp ce încerca să-şi golească mintea. Încercă să elimine gândurile despre ziua de mâine şi ce va aduce ea, încercă să nu se gândească la Tahl, aflată în mijlocul acelor adepţi fanatici.

Se întoarse din nou pe cealaltă parte.

— Qui-Gon? Totul este în regulă?

De pe canapeaua de dormit din colţul opus, vocea somnoroasă a lui Obi-Wan îi întrerupse gândurile. Îşi tulbura Padawanul. Şi aveau nevoie de odihnă.

— Nu e nimic. Culcă-te.

Qui-Gon îşi forţă corpul să se liniştească şi îi ceru minţii să se supună. Mintea lui încăpăţânată îl sfida şi somnul nu venea. În schimb, se uită fix la lună.

Dacă Obi-Wan observă în dimineaţa următoare aspectul buimac al lui Qui-Gon, nu o menţionă. Padawanul său îşi asumă în tăcere responsabilitatea pregătirii mesei de dimineaţă, dispărând şi aducând înapoi ceai, pâine şi fructe. Qui-Gon îi fu la fel de recunoscător lui Obi-Wan atât pentru tăcere cât şi pentru respectul lui.

Se îmbrăcară, îşi luară rucsacurile pe umeri şi plecară spre adresa pe care i-o dăduse Tahl. Manex, fratele lui Roan, locuia în apropierea reşedinţei Guvernatorului Suprem. Casa lui era mult

mai mare, construită nu din piatra gri pe care o vedeau peste tot, ci din pietre albe şi negre orbitoare, dispuse în modele.

Casa semăna mai degrabă cu un palat, trâmbiţându-şi mărimea şi îndrăzneala printre vecinele sale sumbre, trufaşe.

— Cu siguranţă nu-l deranjează să-şi anunţe averea, remarcă Qui-Gon în timp ce activa dispozitivul de sunet care le anunţa sosirea.

Un droid protocol cu un corp metalic negru, foarte şlefuit, deschise uşa. Qui-Gon îşi anunţă numele şi că erau Jedi. Acum nu mai vedea nevoia de a se ascunde. Atât Absoluţii cât şi Muncitorii ştiau că Jedii se aflau pe Noul Apsolon. Tahl era sigură că noua ei identitate era bună. Dacă ar munci repede, nu i-ar periclita poziţia.

Manex îi primi într-o cameră mică, cu pereţii, podeaua şi tavanul din piatră neagră. Covoarele groase verzi erau împrăştiate pe podeaua strălucitoare, iar camera era plină de bănci ornamentate şi zone de relaxare, toate tapiţate în diferite nuanţe de verde viu. Pernele mari de culoarea ierbii proaspete erau aruncate pe podea.

Perdele groase de culoarea smaraldului ascundeau ferestrele. Un bărbat înalt şi dolofan stătea pe una dintre perne, sprijinit pe o canapea lungă, joasă. Se ridică atunci când intrară ei în cameră. Părul său negru şi creţ era tăiat scurt şi îi acoperea capul ca un capac. Avea ochii albaştri şi prietenoşi.

— Bine aţi venit, Jedi. Ce frumos că m-aţi căutat. Sunt încântat să vă văd.

Qui-Gon se înclină. Se simţea un pic copleşit de cameră şi de salutul său exuberant. Nu se aşteptase la asta. Îşi închipuise că Manex era un om de afaceri rece, nemilos.

— Tocmai îmi făceam meditaţia de dimineaţă. Înţeleg că şi voi faceţi la fel. Ochii lui Manex erau veseli. Meditez asupra tuturor lucrurilor frumoase pe care trebuie să le am. Fără îndoială, procesul este diferit de al vostru.

— Da, spuse Qui-Gon.

Manex observă fascinaţia lui Obi-Wan pentru cameră.

— Verdele este culoarea mea preferată. Îmi pot permite să mă răsfăţ cu toate plăcerile. Nu-i aşa că sunt norocos? Staţi, staţi!

Qui-Gon se aşeză pe canapeaua aflată vizavi de cea pe care o folosea acum Manex. Se scufundă în tapiţeria de pluş.

Obi-Wan stătea lângă el, încercând să-şi ţină coloana dreaptă. Era dificil cu o piesă de mobilier atât de luxoasă.

Manex făcu semn către o tavă de aur cu dulciuri aşezate pe ea.

— Am cel mai bun patiser de pe Noul Apsolon. Încercaţi una.

Băgă o tartă cu fructe în gură.

Qui-Gon îl văzu pe Obi-Wan privind înfometat dulciurile frumoase, dar Padawanul nu luă niciunul.

— Cu ce vă pot ajuta? întrebă Manex, scuturând firimiturile de roba aurie.

Qui-Gon se gândi la modul cel mai bun de a începe. Nu era sigur ce putea afla dacă vorbea, pur şi simplu, cu Manex. La urma urmei, nu ar recunoaşte că este corupt. Cu toate astea, fiinţele ofereau adesea indicii despre adevărata lor natură, fără să o ştie. În cele din urmă, Qui-Gon decise că ar fi cel mai bine să fie onest.

— Am făcut parte din echipa Jedi originală, trimisă aici pentru a monitoriza alegerile în urmă cu şase ani, spuse Qui-Gon. Acum nu sunt aici în misiune oficială, dar am fost curios să văd cum o duce Noul Apsolon. Trebuie să spun că ceea ce am văzut îmi dă motive de nelinişte.

Manex se ridică, de parcă faptul că vorbea despre lucruri grave i-ar fi cauzat o îndreptare a coloanei vertebrale.

— Moartea lui Ewane a fost o tragedie. Noul Apsolon era înfloritor. Nu era nevoie de nelinişti. Abia ajunsesem să avem o economie la fel de bună ca înainte de toate acele necazuri. Muncitorii şi Civilizaţii, deopotrivă, îşi îmbunătăţiseră viaţa odată cu revenirea banilor în economie. Galaxia îşi pierduse încrederea în produsele noastre şi tocmai începeam să o recâştigăm. Ne-am pierdut prosperitatea prin conflict, odată. Ar fi o mare ruşine că riscăm din nou asta.

— Bogăţia este importantă pentru tine, spuse Qui-Gon neutru.

— Da. Manex îl privi senin. Îmi place să fiu bogat. Sunt unii care spun că mi-am adunat averea prin corupţie şi influenţă. Presupun că la asta vă referiţi.

Qui-Gon fu impresionat. Acum vedea suprafaţa omului de afaceri. Manex vorbea clar, sau cel puţin părea să o facă.

— Influenţă, da. De ce nu aş face-o? Fratele meu era

foarte bine plasat în guvern. Am profitat de cei care încercau să se pună bine cu el. Dar asta este diferit de corupţie. Am văzut modalităţi de îmbunătăţire a afacerilor. Ca Civilizat, mi s-a permis să tranzacţionez în afara planetei. Muncitorii nu pot. Legea era nedreaptă, dar aş fi fost un prost să nu profit de ea. Am putut deschide pieţe comerciale vaste în galaxie pentru bunurile Noului Apsolon. Aveam o reţea de contracte pentru tehnologie informaţională. Aşa că am fost fericit să văd că a fost ales un Muncitor şi că guvernul s-a stabilizat.

— Nu te-ai alăturat la apelul fratelui tău pentru unitate la momentul respectiv, sublinie Obi-Wan.

— Fratele meu este eroul. Eu sunt omul de afaceri.

Qui-Gon luă o prăjitură. Nu o voia. O luă pentru că îi fusese oferită, iar Manex era, evident, mândru de ceea ce avea. Qui-Gon voia să arate respect şi să păstreze întâlnirea cordială. Îşi băgă prăjitura mică şi delicată în gură. Se topi instantaneu într-o explozie de gust mătăsos – acidulat, dulce, complex.

Manex zâmbi, pentru că Qui-Gon nu putu să-şi ascundă surpriza.

— Nu am exagerat. Chiar este cel mai bun.

— Da.

— Numesc doar ceea ce am eu cel mai bun. Nu mă păcălesc singur. De exemplu fratele meu. Manex se prăbuşi înapoi pe pernele moi. Este nobil. Curajos. Dedicat binelui comun. Tot ceea ce eu nu sunt. Ar trebui să-l dispreţuiesc, pentru că mi se spune că fraţii devin geloşi atunci când unul este extrem de superior faţă de celălalt. Totuşi nu-l dispreţuiesc pe Roan. Mă bucur că sunt fiinţe ca el pe lumea asta. Ei fac să fie posibil să trăiesc bine.

— Întrucât fratele tău este acum Guvernator Suprem, eşti în stare să profiţi şi mai mult, sublinie Qui-Gon. Nu ai câştiga nimic dispreţuindu-l.

— Aş putea să-l dispreţuiesc şi să-l exploatez în continuare, contracară Manex. Sigur ai văzut suficient de multe lucruri în galaxie ca să ştii asta, Jedi.

— Da, recunoscu Qui-Gon.

— Sugeraţi că sunt în spatele omorârii lui Ewane, zise Manex cu înţelepciune. Ştiu că mai sunt şi alţii cred asta. Dar de ce ar trebui să îmi pun în pericol averea în felul ăsta? Manex clătină din cap. Îmi place prea mult confortul meu ca să-l risc.

— În plus, ar fi greşit, sublinie Obi-Wan.

— Şi asta.

— Crezi că fratele tău a avut vreo legătură cu omorârea lui Ewane? întrebă Qui-Gon. Mai sunt şi unii cred asta.

— Roan? Manex clătină din cap. Îl iubea pe Ewane ca pe un frate. Uite cum le-a luat pe fetele alea.

— Asta ar fi putut-o face pentru a atrage simpatie de partea lui, zise Obi-Wan.

Manex nu păru deranjat de această sugestie. Se aplecă înainte.

— Trebuie să înţelegi ceva. Datoria înseamnă totul pentru fratele meu. Se simte responsabil pentru Alani şi Eritha.

— Există unii care spun că gemenele sunt în pericol, trăind în casa cuiva care este suspectat de uciderea tatălui lor, spuse Obi-Wan.

— Sunt unii pe Noul Apsolon care ar spune orice pentru a obţine ceea ce doresc, spuse Manex pe un ton egal. Fetele sunt libere să plece şi totuşi rămân. Ele îl cunosc pe Roan mai bine decât îşi ştiau propriul tată. Toată această durere pe care o manifestă – pentru cine este? Nu şi-au cunoscut niciodată tatăl. Ewane a fost în închisoare pe toată perioada copilăriei lor. Apoi a fost Guvernator Suprem şi a fost extrem de ocupat. Nu şi-a cunoscut niciodată fiicele cu adevărat.

— Nu poţi reproşa durerea unui copil pentru tatăl lui, indiferent cât de îndepărtată a fost relaţia lor, spuse Qui-Gon.

— Desigur că nu. Sunt sigur că gemenele sunt sincere. Manex se ridică şi împinse farfuria cu dulciuri spre ei. O discuţie atât de sumbră pentru o dimineaţă atât de frumoasă. Vă rog, mâncaţi. Voi trimite după nişte ceai.

Qui-Gon se ridică în picioare.

— Trebuie să plecăm. Vă mulţumim pentru ospitalitate.

— Sunt încântat să-i primesc pe Jedi. Puteţi reveni oricând.

Manex se ridică să-şi ia la revedere. Acelaşi droid de protocol îi conduse spre uşă. Qui-Gon şi Obi-Wan se opriră pe trepte. Qui-Gon inspiră adânc aerul dimineţii. Era încurajator să simtă aerul rece şi soarele, dar nu credea că era mai aproape de a o ajuta pe Tahl.

— Ce crezi? îl întrebă pe Obi-Wan în timp ce mergeau pe stradă.

— Cred că este neplăcut, spuse Obi-Wan. Ar putea avea

viclenia de a pune la cale răsturnarea guvernului. Dar nu îl pot vedea având energia necesară ca să o facă. Ar trebui să se dea jos de pe canapea.

— Îţi permiţi ca antipatia să-ţi coloreze percepţiile, Padawan, spuse Qui-Gon dezaprobator. Aminteşte-ţi că este nevoie de energie pentru a aduna bogăţie. Manex a acumulat-o mai uşor decât majoritatea, dar chiar a construit un imperiu financiar impresionant.

— Pe care îl foloseşte pentru propria lui plăcere, spuse Obi-Wan dezgustat.

— Am văzut bărbaţi şi femei cu o bogăţie vastă care nu s-au bucurat de propriile conforturi, remarcă Qui-Gon. Cel puţin Manex se bucură de ceea ce a construit. Alegerile sale nu sunt la fel cu ale noastre. Nu lăsa ca bucuria lui pentru astfel de plăceri să acopere meritele lui.

— Vezi merite? întrebă Obi-Wan neîncrezător. Eu văd doar corupţie.

— Văd un om care trăieşte aşa cum vrea să trăiască şi nu se scuză pentru asta. Întrebarea este: cât de disperat este ca să-şi menţină viaţa de bogăţie şi confort? se întrebă Qui-Gon. Dacă Manex pare slab, nu cred că este. În ciuda negărilor sale, ar putea să-l urască în secret pe fratele său. Dar tot n-ar trebui să-i ignorăm perspectiva, Padawan. Qui-Gon băgă mâna în buzunarul robei. Şi mi-a amintit de ceva important.

— Un indiciu?

Îi întinse lui Obi-Wan o prăjitură pe care o luase de pe tava lui Manex la ieşire.

— Chiar şi în mijlocul unei misiuni, nu neglija să guşti dulciurile.

Capitolul 13

— Să ne îndreptăm spre Roan, sugeră Qui-Gon în continuare. Este timpul să ne întâlnim cu Guvernatorul Suprem.

Reşedinţa oficială era aproape. Qui-Gon se gândi la conversaţia cu Manex. Şi-ar fi dorit să fi aflat mai multe. Sperase să-i ducă nişte informaţii lui Tahl. În schimb, avea doar imagini vagi.

— Qui-Gon, spuse încet Obi-Wan, priveşte înainte. La zece metri în dreapta, lângă monumentul acela.

Qui-Gon aruncă o privire. Privirea ageră a Padawanului observase un mic droid de urmărire. Plana în pătratul cu iarbă de vizavi de reşedinţa Guvernatorului Suprem. Nu îl observase. Îşi spuse sever că trebuia să se concentreze asupra fiecărui moment. Nu putea să lase îngrijorarea să-l distragă în felul acesta.

— Crezi că ne caută? întrebă Obi-Wan.

— Nu. Urmăreşte reşedinţa. Nu este un droid sondă. S-ar putea să fie folosit doar pentru securitate. Qui-Gon cercetă cu atenţie zona, împărţind-o în perimetre şi examinându-le pe fiecare. Acolo. Lângă copacii din faţă. Este un altul.

— Roan şi-a intensificat supravegherea.

— Sau cineva a intensificat supravegherea lui Roan. Nu-mi place ceea ce văd. Simt o tulburare în Forţă. Vino, Padawan.

Qui-Gon se îndreptă spre reşedinţă. Când merse până la uşa şi apăsă butonul de securitate, nu se materializă niciun paznic pe ecran. Ecranul gol, pur şi simplu strălucea albastru. Presimţirea lui Qui-Gon se transformă în alarmă. Se împinse în uşă, dar nu se deschide.

— Am putea încerca prin grădină, sugeră Obi-Wan.

Un perete înalt separa partea din faţă a reşedinţei de grădinile în spate. Partea superioară avea inele cu electro-sârmă. Nu era o provocare pentru Jedi. Invocând Forţa, cei doi săriră şi trecură uşor de perete. Aterizară lin pe iarbă. Alergară pe lângă marele conac spre spate, unde erau grădinile. În timp ce alergau, Qui-Gon căuta o cale de acces în casă, dar nu existau ferestre pe partea aceea. Poate că reşedinţa fusese

construită cu ieşiri doar în faţă şi în spate. Aşa era mai uşor de apărat.

Ţâşniră prin grădini. La început, Qui-Gon nu putu vedea decât amestecul de culori ale tufişurilor înflorite din jur. Potecile înguste şi răsucite străbăteau tufişurile. Era imposibil să vadă ceva.

— Vezi dacă poţi întrezări peretele din spate, îl îndrumă Qui-Gon pe Obi-Wan. Caută semne de intrare.

Qui-Gon scană partea din spate a casei. Totul arăta liniştit şi senin. Nu se agita nicio perdea. La prima vedere, nu exista niciun semn de suferinţă sau pericol. Apoi, Qui-Gon observă că era o uşă uşor întredeschisă.

— Qui-Gon!

Qui-Gon se întoarse şi alergă pe cărare. Îl ajunse din urmă pe Obi-Wan în timp ce Padawanul său alerga pe cărările răsucite.

— Am văzut ceva înainte – mişcare. Şi cred că...

Trecură de un colţ. În faţă puteau vedea o echipă de intruşi, trăgând ceva peste zid. Era cam de mărimea unei persoane, negru şi strălucitor. În partea de sus era o fantă. Qui-Gon recunoscu dispozitivul de privare senzorială din Muzeul Absoluţilor. Dar de ce îl treceau intruşii peste perete?

Apoi văzu fluturând, prin fanta din vârf, o şuviţă de păr auriu.

— Au gemenele, spuse el.

Îşi activară săbiile de lumină şi atacară. Intruşii erau mascaţi şi îmbrăcaţi în haine negre. Îi văzură pe Jedi apropiindu-se. Unul dintre ei ridică un transmiţător.

— Deasupra, Obi-Wan! strigă Qui-Gon.

Droizii sondă bâzâiră brusc deasupra lor. Salvele de blaster plouară în jos.

Fluturând săbiile de lumină, Qui-Gon şi Obi-Wan deviară focul în timp ce alergau spre perete. Se apropiară şi alţi droizi sondă, suficient de sus pentru a evita să fie loviţi, şi revărsară foc de blaster asupra Jedilor. Intruşii erau în avantaj. Săriră peste zid şi dispărură. Pentru Jedi avea să fie dificil să sară peste perete şi să devieze focul în acelaşi timp. Qui-Gon ştia asta, dar nu aveau de ales. Accesă Forţa şi sări. Lângă el, îl văzu pe Obi-Vrei făcând la fel. Săriră peste zid, mult pe deasupra.

În acelea câteva secunde, Qui-Gon avu şansa să taie doi

droizi sondă.

Obi-Wan despică frumos unul în jumătate. Cei trei droizi căzură sfârâind pe pământ. Jedii aterizară în cealaltă parte a zidului. Înaintea lor se deschidea o întindere lungă de iarbă. Parcate acolo, erau nişte swoopuri mari. Intruşii încărcaseră deja cele două dispozitive pe ele. Decolară în timp ce Jedii alergau spre ei.

O uşă ascunsă în perete se deschise şi forţele de securitate se repeziră prin ea. Qui-Gon îl recunoscu pe Balog, şeful securităţii.

— Ce se întâmplă? lătră el supărat. Ce faceţi aici?

— Cred că gemenele au fost luate pe acele swoopuri, spuse Qui-Gon, arătând spre ceea ce era acum o flotă de puncte pe cer.

Balog vorbi rapid în comunicator, dând coordonatele poziţiei sale şi cerând sprijin aerian.

— Le-ai vazut? întrebă el.

— Am văzut două dispozitive de deprivare senzorială cu acelaşi design pe care l-am văzut la muzeu. Am văzut părul uneia dintre fete. Asta e tot.

Balog se întoarse spre paznici.

— Verificaţi din nou casa. Şi verificaţi domeniul. Apoi se întoarse spre Qui-Gon şi Obi-Wan. Eu credeam că sunteţi turişti. Ce făceaţi aici?

— Suntem Jedi, răspunse Qui-Gon. Nu suntem aici în misiune oficială. Le-am cunoscut pe fete acum şase ani. Am venit să le vedem.

Balog le aruncă privirea dură a unui ofiţer de securitate care era obişnuit cu minciunile. Ceva trebuia totuşi să-l fi convins, pentru că oftă.

— Toate astea s-au întâmplat pe tura mea. Am crezut că securitatea este perfectă. Cumva, au trecut de sistemul de securitate al casei şi au imobilizat paznicii. Au declanşat alarmele, dar a durat prea mult până să ajungem aici.

— Ai ceva suspecţi? întrebă Obi-Wan.

— Evident, ar putea fi Absoluţii, spuse Balog. Dispozitivele alea ar fi trebuit să fie distruse, dar, desigur, ştim că unele trebuie să fi fost scoase prin contrabandă. Oricine le-ar fi putut cumpăra de pe piaţa neagră. Cu alte cuvinte, nu, nu ştiu cine a luat gemenele. Se uită la cer. Sper doar că cine le-a luat,

intenţionează să ceară răscumpărare. Sper că asta este o răpire, nu...

Nu îşi completă propoziţia.

— Utilizarea containerelor indică asta, spuse Qui-Gon. Dacă intruşii ar fi vrut să le ucidă pe gemene, ar fi făcut-o aici.

Balog îşi trecu o mână peste frunte.

— Trebuie să-i spun personal lui Roan. Va fi devastat.

Plecă, prea distras pentru a-şi lua rămas bun.

Qui-Gon se uită după el.

— Dacă Roan nu ştie deja, spuse el.

Capitolul 14

O întâlniră pe Tahl într-o locaţie prestabilită, adânc în Sectorul Muncitorilor. Era un mic parc care comemora un protestatar timpuriu din sistemul Apsolon.

O singură coloană de sticlă albă stătea în mijlocul micului petic verde. Îşi ţineau glugile trase peste feţe în timp ce înconjurau parcul, iar şi iar. Odată ce aflase vestea despre gemene, Tahl avu nevoie de trei ture ca să vorbească.

— Nu cred că au fost Absoluţii, spuse ea în cele din urmă. Cred că aş şti asta. Au existat facţiuni extreme în grup, dar acum sunt sub controlul comitetului central. Cel puţin aşa cred. Există o posibilitate, dar sunt mai înclinată să cred că Irini şi Muncitorii au răpit gemenele. Ei cred cu tărie că Roan l-a ucis pe Ewane. Poate chiar ar putea justifica răpirea prin faptul că ţin gemenele departe de pericol.

— Ar trebui să ni te alături în urmărirea răpitorilor, spuse Qui-Gon. Dacă tu crezi că Absoluţii nu sunt implicaţi, este o pierdere de timp să mai rămâi acolo.

— Am spus că nu cred că sunt implicaţi, corectă Tahl. Există întotdeauna o posibilitate ca unii membri necinstiţi să fi făcut asta. Trebuie să rămân pe poziţie şi să investighez. Ar fi firesc ca Absoluţii să încerce să afle cine a făcut-o. Le pot folosi resursele de supraveghere.

Obi-Wan observă că Maestrul său părea să se abţină să obiecteze. Nu înţelegea de ce. Tahl avea dreptate. Trebuia să rămână sub acoperire, cel puţin până când ştiau cine a luat gemenele.

— Crezi că ar putea fi implicat Roan? o întrebă el pe Tahl.

— Nu ştiu, spuse Tahl. Bineînţeles că trebuie să nu neglijăm posibilitatea.

— Eram pe cale să vorbim cu el când am întrerupt răpirea, spuse Qui-Gon.

— Poate că ar trebui să încercăm să vorbim cu el acum, sugeră Obi-Wan.

— Ar putea fi greu, sublinie Tahl. Va fi alertă pe scară largă. Nu va avea timp pentru noi.

Tocmai atunci semnaliză comunicatorul lui Qui-Gon. Când răspunse, era Balog. Qui-Gon ascultă atent câteva clipe, apoi închise comunicatorul.

— Va fi mai uşor decât am crezut, spuse Qui-Gon. Roan a cerut să ne vadă.

* * *

Roan îi întâlni pe Jedi în biroul său din clădirea masivă a Institutului Serviciilor Guvernamentale. În ciuda măreţiei clădirii, biroul său era puţin mobilat, cu scaune aliniate pe un perete, o masă lungă care servea drept birou şi o podea goală din piatră gri. Fereastra dădea spre stradă. Qui-Gon şi Obi-Wan văzuseră singuri începutul semnelor de protest. În timp ce se răspândea vestea despre soarta gemenelor, lumea se revărsa pe străzi. Muncitorii se organizaseră repede. Dincolo de stradă, în piaţă, se formase deja un grup compact de fiinţe, luând aceeaşi formă ca numeroasele monumente din oraş. Continuau să sosească mai tot mai multe persoane. Linia din faţă purta un banner pe care scria: *ARESTAŢI-L PE ROAN ACUM*.

Roan se întoarse de la fereastră când intrară ei. Fiind de vârstă mijlocie, avea o siluetă impunătoare, cu o dungă argintie pe o parte a părului său întunecat.

— Bine aţi venit. Se înclină în semn de salut. Dacă aş fi ştiut că sunteţi aici înainte de toate astea, aş fi convocat mai devreme această întâlnire.

— Nu suntem aici oficial, aşa că nu am vrut să deranjăm, spuse Qui-Gon.

— Consideraţi-vă chemaţi în mod oficiali, spuse Roan sumbru. Ochii lui întunecaţi părea bântuiţi. Avem nevoie de ajutor pentru a găsi fetele. Ştiu că şi voi vreţi să le găsiţi. De asemenea, sunt conştient de faptul că sunt unii care cred că eu am fost în spatele uciderii tatălui lor şi acum a răpirii lor. V-am convocat aici pentru a vă spune că nu este aşa.

— De ce crezi că a început să circule zvonul ăsta? întrebă Qui-Gon.

— Pentru că de la uciderea lui Ewane, structura guvernului a fost într-o stare precară. Sunt unii care cer alegeri noi. Duşmanii mei au încurajat zvonul că l-am ucis pe Ewane.

Roan păşi în faţa ferestrei. Qui-Gon remarcă faptul că era

făcută astfel încât el să poată vedea afară, dar lumea care se aduna jos să nu-l poată vedea.

Se întoarse şi îi privi pe Jedi, întinzându-şi mâinile.

— Nu ştiu ce să fac. Planeta mea a luptat pentru corectitudine şi a câştigat libertate pentru toţi oamenii. Acum este în pericol să piardă acea stabilitate. Văd doar imagini cu ruine ori de câte ori închid ochii. Şi totuşi, ştiu că pot preveni această ruină. Pur şi simplu, nu ştiu cum. Evenimentele par să se desfăşoare pe repede înainte şi sunt neputincios în faţa lor.

Qui-Gon simţi o undă de simpatie pentru Roan. Omul arăta cu adevărat bântuit. Iar Qui-Gon însuşi ştia cum este să fii chinuit prin viziuni. Ştia cum se simţea să vadă evenimente desfăşurându-se ca şi cum le văzuse cândva într-un vis şi abia acum îşi amintea de el.

— Ce ai vrea să facem? întrebă Qui-Gon.

Dar tocmai atunci, comunicatorul intern a lui Roan semnaliză. Cu un gest nerăbdător, acesta se duse să răspundă.

— Am lăsat instrucţiuni să nu fiu deranjat...

— Da, domnule Guvernator. Dar am primit o comunicare externă. Vă cer numai pe dumneavoastră. Spun că sunt răpitorii.

Roan se uită la Jedi.

— Aş vrea să auziţi asta. Apoi vorbi în comunicator. Vă rog să le faceţi legătura.

Vocea care se auzi prin comunicator era, evident, manipulată electronic. Avea o calitate stranie, cu ecou, pe jumătate maşină, pe jumătate fiinţă vie.

— Bună ziua. Astăzi, descendentelei lui Ewane au fost luaţi într-un raid. Le avem. Suntem dispuşi să le eliberăm dacă ne îndeplinţi anumite condiţii.

— Sunt bine? întrebă Roan. Lasă-mă să vorbesc cu ele.

— Sunt în siguranţă şi nu au fost rănite. Nu mai vorbi. Ascultă.

— Voi plăti pentru eliberarea lor...

— Nu vorbi! Nu vrem bani. Vrem să demisionezi din poziţia de Guvernator Suprem. Vei spune că te supui voinţei oamenilor. Vei cere alegeri noi. Nu vei dezvălui niciodată că ai demisionat pentru a elibera gemenele.

Roan întâlni ochii lui Qui-Gon. Jediul văzu că va fi de acord. Nu avea de ales.

— Oh, da. Dacă spui că o vei face şi nu te vei ţine de

cuvânt, atât tu cât şi gemenele veţi fi ucişi. Să nu crezi că nu suntem capabili să ajungem la tine, oriunde te-ai afla. Chiar şi cu protecţie Jedi.

— Bine, zise Roan, aplecându-se spre comunicator. Sunt de acord cu condiţiile voastre. Dar trebuie să văd gemenele şi să le ştiu în siguranţă. Nu vreau să se sperie din nou.

— Asta ar fi acceptabil. Te vom contacta cu detalii.

— Când? întrebă Roan pe un ton urgent, dar comunicarea se întrerupse. Roan se aşeză greoi. Sunt în viaţă, cel puţin. Dacă îi putem crede pe cuvânt.

— Nu trebuie să mergi singur la întâlnirea asta, spuse Qui-Gon. Când te vor contacta din nou, trebuie să ceri o escortă Jedi. Trebuie să te asiguri că atât tu, cât şi gemenele reveniţi de la întâlnire în viaţă.

Roan aprobă din cap.

— O voi face. Ştiu că le veţi proteja. Doar pe mine mă mai au. Trebuie să fac ceea ce cer răpitorii. Dar vă sunt recunoscător pentru asistenţă. Prima noastră preocupare este viaţa acelor fete.

Capitolul 15

Qui-Gon şi Obi-Wan îl părăsiră pe Roan, care promise că îi va suna pe Jedi imediat ce răpitorii îl contactau din nou. Abia se îndepărtară câţiva paşi de clădirea guvernului când comunicatorul lui Qui-Gon semnaliză.

— Qui-Gon, am nevoie de tine.

Era Tahl. Qui-Gon îşi simţi îngrijorarea transformându-se într-o singură masă arzândă în piept. Părea fără suflare, cu probleme. Ca să nu mai vorbim de faptul că îi cerea ajutorul.

— Spune-mi.

— Nu ştiu cum, dar au descoperit că sunt Jedi. Le e frică de cât de multe ştiu. Am scăpat din sediu, dar au trimis droizii sondă după mine. Qui-Gon, eu... nu văd droizi...

— Îţi cunoşti locaţia?

— Am trecut în Sectorul Muncitorilor. Am mers patru blocuri spre sud, trei blocuri spre est. M-am ascuns într-un monument memorial, din cele cu coloane...

— Da.

Qui-Gon se îndrepta deja rapid către Sectorul Muncitorilor.

— Mă ascund între coloanele de sticlă, dar nu va dura mult înainte ca sondele să mă localizeze. Sunt multe fiinţe pe străzile, aşa că îi vor încurca o vreme, dar...

— Suntem pe drum.

Qui-Gon îi explică repede situaţia lui Obi-Wan şi începură să alerge. Tahl nu putea simţi droizii prin Forţă şi acest lucru făcea ca problema ei să fie cu atât mai groaznică. Îşi aminti exact unde era amplasamentul sediului Absoluţilor.

Acesta era sensul viziunii sale? O va găsi pe Tahl ghemuită între coloane? O vor găsi droizii sondă? Ochii ei erau negri şi maţi, dar prinseseră viaţă când îl văzuse. Văzuse ochii lui Tahl în viziune şi erau întunecaţi, de culoarea lentilelor pe care le purta pentru a ascunde culoarea lor distinctivă. Qui-Gon îşi aminti acest detaliu dur. Asta însemna că şi restul viziunii avea să se împlinească?

— Qui-Gon, am ajuns. Obi-Wan vorbi liniştit lângă el, cu respiraţia asprită de alergarea dură. Ar trebui să fim prudenţi. S-

ar putea ca droizii să ne caute şi pe noi.

Era o observaţie bună. Ar fi trebuit să se gândească la asta. Încetini pasul până la o plimbare, astfel încât să nu fie evident printre trecători. Apoi crescu treptat viteza, amestecându-se cu mulţimea. Din cauza tulburărilor legate de dispariţia gemenelor, străzile erau aglomerate. Qui-Gon numără blocurile, luptându-se să nu alerge. Focusat pe aerul de deasupra, nu văzu niciun droid sondă. Nu ştia dacă să fie liniştit sau îngrijorat din cauza asta. În cele din urmă, ajunseră la colţul unde se afla monumentul pentru Muncitorii morţi. Qui-Gon şi Obi-Wan se grăbiră spre coloanele strălucitoare. Cercetară printre rânduri, găsind-o în cele din urmă pe Tahl în spate, într-un loc unde se ascundea, dar încă avea loc pentru a ieşi şi a fugi.

Ea îşi întoarse faţa în sus, la auzul paşilor lor. Ochii îi erau întunecaţi, dar nu plini de durere. Era bine. Zâmbetul ei crispat îi sfâşie inima.

— Mulţumesc pentru că ai venit.

Qui-Gon se ghemui şi îi făcu semn lui Obi-Wan să facă la fel.

— Sunt mulţi oameni pe străzi. Va fi greu pentru droizi să te urmărească. Cred că cel mai sigur loc pentru noi acum ar fi cu Roan. Chiar dacă el se află în spatele răpirii, trebuie să menţină iluzia că nu este. Din moment ce acoperirea ta este deconspirată, nu contează cine mai ştie că eşte Jedi.

— Adevărat, spuse Tahl. Să mergem.

Obi-Wan cercetă cerul.

— Supravegherea va fi mai dură aici. Odată ce intrăm în Sectorul Civilizaţilor, droizii sondă ar putea renunţa.

— Rămâi între noi şi ţine aproape, spuse Qui-Gon.

Ieşiră cu precauţie dintre coloanele strălucitoare şi intrară în fluxul pietonal. Treptat, deveni clar că trecătorii aveau o destinaţie.

— Se îndreaptă undeva, murmură Qui-Gon.

— Probabil o demonstraţie, ghici Tahl.

Demonstraţia se dovedi a fi la doar câteva blocuri distanţă. Mulţimea se ducea spre micul parc în care se adunau Muncitorii.

Qui-Gon, Obi-Wan şi Tahl rămaseră singuri.

— Ne-am putea ascunde în mulţime, spuse Qui-Gon pe un

ton scăzut.
— Dar va trebui să o părăsim ceva mai târziu, spuse Obi-Wan. Poate că droizii sondă vor renunţa.
— Nu, spuse Tahl. Absoluţii nu renunţă niciodată.
— Eu zic că mergem acum, spuse Qui-Gon. Nu suntem departe de Sectorul Civilizaţilor şi de Roan. Răpitorii l-ar putea contacta oricând. A fost de acord cu o prezenţă Jedi.
— Sunt de acord, spuse Tahl, iar Obi-Wan aprobă din cap.
Se întoarseră repede cu spatele la demonstraţie şi se îndreptară spre Sectorul Civilizaţilor. Străbătuseră o distanţă mică când Qui-Gon simţi o prezenţă.
— O simt şi eu, spuse Tahl.
— Este ceva în apropiere, fu de acord Obi-Wan.
Droidul sondă apăru la vedere, zburând mai jos pentru a se focusa pe cei trei. Qui-Gon sări fără avertisment, tăindu-l cu sabia. Droidul se prăbuşi la pământ, fumegând.
— Acum vor mai fi şi alţii, mormăi Tahl.
Accelerară ritmul. Curând, se apropiară încă trei droizi sonde. Focurile de blaster izbucniră în jurul lor. Qui-Gon şi Obi-Wan rămaseră aproape de Tahl, înaintând în timp ce deviau focul. Qui-Gon era îngrijorat. Dacă soseau şi alţi droizi sondă, el şi Obi-Wan nu ar fi fost în stare să devieze o asemenea putere de foc. Deja trebuiau să încetinească ritmul pentru a o proteja pe Tahl şi a-i asigura protecţia.
— Pot să ajung deasupra lor de pe marginea aceea, spuse Obi-Wan. Poţi să o acoperi pe Tahl în timp ce o fac?
— Da, spuse Qui-Gon.
Era singura lor speranţă. Se bucură că privirea ascuţită a Padawanului său observase clădirea din faţă. Obi-Wan activă lansatorul de cablu lichid şi în câteva secunde ajunsese pe marginea de deasupra. Chiar şi în timp ce lansatorul îl propulsa prin aer, el lovi un droid sondă care se apropia de Tahl. Îl despică în două şi acesta spirală în jos spre pământ. Unul dintre cei doi droizi rămaşi ţâşni pentru a se focusa pe Obi-Wan în timp ce celălalt continua să tragă asupra lui Tahl. Obi-Wan atârnă de lansator şi se împinse cu picioarele în peretele clădirii. Se legănă în afară spre droid şi atacă, ratându-l la centimetri. Îşi folosi picioarele pentru a lovi din nou clădirea, propulsându-se mai sus şi mai departe. Neobişnuit cu această acţiune de la o fiinţă pe care o urmărea, droidul îl ocoli, bipăind. Obi-Wan îl tăie,

distrugând unele dintre circuite. Droidul începu să acţioneze aiurea, încercuind şi coborând. La următoarea legănare, Obi-Wan îl tăie în două.

Qui-Gon îl văzu pe Obi-Wan distrugând droidul, dar acum era ocupat cu cel care mai rămăsese.

— Sunt nişte pubele din duroţel în faţă, îi spuse lui Tahl. Am să te împing în spatele lor şi să mă duc după droid.

Din câţiva paşi, o împinse pe Tahl în spatele pubelelor, apoi sări deasupra lor. Obi-Wan îl văzu şi fugi repede mai aproape de margine, ataşat încă de lansatorul său de cablu. Când Qui-Gon sări în sus, Obi-Wan eliberă cablul pentru a o lua în jos. Prinseră droidul sondă între ei şi amândoi îl loviră puternic. Prăbuşindu-se în flăcări, droidul sondă se izbi de trotuarul de dedesubt. Obi-Wan sări lin la pământ în timp ce Qui-Gon ateriza şi întindea mâna spre Tahl. Cei trei începură acum să fugă. Nu încetiniră şi nu se opriră până când nu intrară în Sectorul Civilizaţilor, acolo unde populaţia se îngrămădea acum pe străzi. Aveau să fie în siguranţă printre ei.

— Pot să spun sincer că nu aş fi putut să o fac fără tine, spuse Tahl gâfâind.

Se îndreptară către Institutul Serviciilor Guvernamentale. Se grăbiră înăuntru, spre biroul lui Roan. Intrară, dar era gol. Asistentul său intră în fugă după ei.

— Nu puteţi... Oh, vă rog să mă scuzaţi. Nu mi-am dat seama că sunteţi Jedii.

— Unde este Roan? întrebă Qui-Gon.

— A plecat la o întâlnire.

— Ce întâlnire?

Asistentul ezită.

— Roan are încredere în noi, după cum bine ştii, spuse Qui-Gon. S-a dus să-i întâlnească pe răpitori, nu?

Asistentul aprobă din cap. Qui-Gon se îndreptă spre fereastră, expirând iritat în sticlă. Era regretabil. Nu avea încredere în răpitori. Roan ar fi putut fi dintotdeauna adevărata ţintă.

Tahl îl chestiona pe asistent pe un ton tăis, dar era clar că nu ştia unde plecase Roan sau alte detalii despre întâlnire.

— Ce putem face? întrebă Obi-Wan.

Tahl şi Qui-Gon vorbiră împreună.

— Aşteptăm.

Aşteptară ore întregi în biroul lui Roan. În cele din urmă, veni Balog.

— Am aranjat cazare în reşedinţa guvernatorului, le spuse el. Acolo va fi mai confortabil şi, la urma urmei, acolo va veni şi Roan când se va întoarce cu gemenele. Ezită. Aş vrea să fi avut încredere măcar în mine. Voi aştepta cu voi.

Qui-Gon aprobă din cap.

— Mulţumesc.

Balog îi escortă pe mica distanţă până la reşedinţă. Amurgul căzuse şi mulţimea care protesta în piaţă se diminuase.

— Se pare că dorinţa de a lua masa pentru seară a făcut ca unii să-şi piardă hotărârea, observă Balog.

Când se apropiară de reşedinţă, Qui-Gon observă un pachet mare pe alea care ducea spre casă. Era în afara câmpului de securitate.

— Balog, e ceva acolo...

— Văd.

Balog vorbi repede în comunicatorul său, cerând o forţă de securitate, chiar în timp ce alerga alături de Qui-Gon şi Obi-Wan.

Neliniştea profundă a lui Qui-Gon nu făcea decât să crească în timp ce alerga. Pe măsură ce se apropia, lucrul de care se temea prindea contur în faţa lui. Nu era un pachet. Era Roan, înfăşurat într-o ţesătură întunecată şi legat cu sârmă.

Qui-Gon îngenunche lângă el. Ochii fără vedere ai lui Roan se holbau în sus, la noaptea care se adâncea. Guvernatorul Suprem era mort.

Capitolul 16

Qui-Gon îşi puse încet mâna peste ochii lui Roan, închizându-i. Balog şi Obi-Wan se apropiară. Balog se lăsă în genunchi.

— Acum te poţi odihni, prietene, murmură el frânt.

Cu atenţie, Balog, Qui-Gon şi Obi-Wan ridicară corpul. Îl duseră pe Roan în casa lui pentru ultima oară. Lacrimile curgeau acum pe obrajii lui Balog, dar faţa îi era liniştită şi nu spuse nimic.

— Trebuie să mă ocup de aranjamente, zise el în timp ce îl puneau pe Roan în sala de recepţie. Trebuie să încercăm să ascundem acest lucru cât de mult timp putem. Trebuie să le găsim mai întâi pe gemene. Cred că cel mai bine este să nu spunem nimănui, deocamdată.

— Acest lucru va fi greu de ascuns, spuse Qui-Gon. Oricine l-a ucis Roan va dori să se ştie asta.

Qui-Gon avu dreptate. În scurt timp, întunericul de afară se lumină de la baghete şi lumânări. Obi-Wan crezuse că fuseseră mulţi pe stradă în după-amiaza aceea. Acum, se părea că întreaga populaţie din Noul Apsolon era afară, revărsându-şi durerea sau furia. Balog se uită afară la demonstranţi.

— Trebuie să îi trimit un mesaj lui Manex. Nu ar trebui să afle aşa.

Jedii stăteau într-o cameră interioară. Obi-Wan nu era sigur de următorul lor pas. Ştia că nu vor pleca până nu vor fi găsite gemenele. Poate că ar trebui să le escorteze în afara planetei, având în vedere că situaţia era atât de volatilă. Îi privi pe Qui-Gon şi Tahl, care stăteau unul în faţa celuilalt dar nu vorbeau.

La scurt timp, auziră o tulburare în hol. Obi-Wan îi urmă pe Qui-Gon şi pe Tahl afară din cameră. Era Manex. Vocea lui era puternică, la fel ca suferinţa.

— Tocmai găzduiam o cină. Mi-au adus vestea.

Avea un aspect oarecum prostesc în roba opulentă de catifea verde şi pălăria roşie cu ciucuri pe care Obi-Wan o considera cam nepotrivită în aceste circumstanţe.

Balog îi vorbi pe un ton scăzut.

— Cauza morţii credem a fost un agent paralizant care i-a atacat inima şi plămânii. Nu ştiu dacă încercarea a fost de a-l ucide sau a-l neutraliza, dar a fost prea târziu pentru a-l resuscita.

Manex dădu din cap trist şi se uită la Jedi.

— Am prevăzut acest sfârşit pentru fratele meu, spuse el. Cred că şi el l-a prevăzut, de asemenea. Cu toate astea, a mers înainte.

— A mers mereu înainte, spuse Balog.

Manex puse mâna pe umărul lui Balog.

— Mulţumesc pentru tot ce ai făcut. Acum voi rămâne cu fratele meu până dimineaţa.

— Îţi voi trimite răcoritoare, spuse Balog.

— Nu trimite nimic.

Manex se îndreptă încet spre uşa camerei unde zăcea Roan, o deschise şi dispăru înăuntru. Jedii se întoarseră în camera mică.

— Crezi că a fost ceva autentic? îl întrebă Obi-Wan pe Qui-Gon. Abia a părut a fi un frate îndurerat.

— Da, spuse Qui-Gon. Dar mai există o perspectivă. Ai putea spune că nu şi-a făcut timp pentru a se schimba, ci s-a repezit direct aici atunci când a auzit. Ţinuta ar putea fi o confirmare a durerii sale.

— Asta crezi? întrebă Obi-Wan.

— Nu ştiu. Dar trebuie să păstrez în minte cele două perspective, astfel încât imaginea să fie clară.

Obi-Wan aprobă din cap. Se aşezară din nou. Orele treceau. Luminile fură setate pentru a da o strălucire moale. Obi-Wan simţi cum începe să îi pice capul de oboseală, dar nu voia să sugereze somnul până nu o făcea Qui-Gon. Era ceva neobişnuit ca Qui-Gon să nu-i observe oboseala.

Qui-Gon se ridică deodată cu mâna pe mânerul sabiei.

— Este cineva afară, murmură el.

Obi-Wan se ridică, gata de acţiune, somnolenţa dispărându-i instantaneu.

— Aşteaptă aici, îi spuse Qui-Gon lui Tahl. Obi-Wan şi cu mine vom investiga.

Dar Tahl îi urmă pe hol chiar în timp ce uşa din faţă se deschidea. Ofiţerii de securitate alergară în hol, alertaţi de o

alarmă ascunsă. Dar, în loc de intruşi, apărură Eritha şi Alani. Gemenele arătau palide, îmbrăcămintea lor fiind mototolită şi pătată, dar nu erau rănite.

— Unde este Roan? strigă Alani. Duceţi-ne la el!

Eritha se apropie de Tahl.

— Eşti aici. Sunt atât de bucuroasă să te văd. Ce s-a întâmplat? Am auzit pe stradă că Roan este mort. Nu poate fi adevărat. Nu?

Balog făcu câţiva paşi spre ele.

— Mă tem că este adevărat. Este întins înăuntru.

Alani se întoarse spre Eritha şi îşi puse braţele în jurul surorii sale.

— Trebuie să mergem la el.

— Nu l-a ucis pe tatăl nostru, spuse Eritha. S-a pus în pericol pentru noi. Alani, noi suntem cele vinovate!

— Nu ar fi mort dacă nu ar fi încercat să ne salveze, zise Alani, cu voce ridicată.

— Nu. Tahl merse spre ele. Nu sunteţi vinovate de nimic. Roan a ales singur.

— Aţi scăpat sau v-au lăsat să plecaţi? le întrebă Balog.

— Ne-au lăsat să plecăm. Nu le-am văzut niciodată feţele.

Alani îşi şterse lacrimile de pe faţă.

— Credem că este mai bine dacă veniţi cu noi pe Coruscant, în dimineaţa asta, spuse Tahl cu blândeţe.

Alani se uită la sora ei.

— Da, cred că este cel mai bine.

— Vreau să părăsesc acest loc, şopti Eritha. Nu am crezut niciodată că aş spune asta, dar este adevărat.

— Acum trebuie să-l vedem pe Roan, spuse Alani.

Eritha şi Alani, cu braţele una în jurul celeilalte, intrară în camera în care se afla Roan. Uşa se închise în spatele lor. Balog se întoarse spre Jedi.

— Tocmai veneam să mă întâlnesc cu voi. Toată noaptea am muncit pentru a aranja o întâlnire de pace. Nu ştim cine a fost în spatele acestui asasinat, dar nu putem aştepta să aflăm în timp ce tulburările se acumulează în stradă. Muncitorii şi Civilizaţii au fost de acord să ne întâlnim. Un reprezentant al Absoluţilor a fost şi el de acord, atâta timp cât îi acordăm garanţia că va putea apleca în siguranţă înapoi de unde a venit şi nu-l vom aresta. Am fost de acord cu această condiţie, pentru

că trebuia. Voi fi şi eu la întâlnire. În calitate de Muncitor care face parte din actualul guvern, sunt necesar pentru a menţine echilibrul. Irini îi va reprezenta pe Muncitori.

— Asta este o veste bună, spuse Qui-Gon. Numai când începi să vorbeşti poţi începe să rezolvi situaţiile. Guvernul trebuie să se stabilizeze.

— Există o singură condiţie, zise Balog. Trebuie să fie prezent un reprezentant Jedi. Fiecare dintre părţi a cerut acest lucru – cu excepţia Absoluţilor. Cu toate astea, reprezentantul lor a fost de acord, cu reticenţă. Întâlnirea este în zori. Balog îşi verifică ceasul. Adică peste o oră.

— Voi merge eu cu tine, spuse Qui-Gon.

— Nu, spuse Tahl. Voi merge eu. Se întoarse spre Qui-Gon. Trebuie să fiu eu, Qui-Gon. M-am infiltrat în organizaţia Absoluţilor. Ştiu lucruri pe care alţii nu le ştiu. Dacă reprezentantul lor încearcă să mintă despre organizaţie, eu sunt singura care va şti.

— Este adevărat, spuse Balog. Muncitorii şi Civilizaţii au mai puţină încredere în Absoluţi decât au unul faţă de celălalt.

— Duceţi gemenele pe Coruscant de dimineaţă, spuse Tahl. Voi veni şi eu acolo după întâlnire.

Obi-Wan îşi ţinu ochii pe Maestrului său. Qui-Gon pălise. Era clar că nu era mulţumit de această întorsătură a evenimentelor. Voia să fie el cel care să meargă la întâlnire. Dar mai era ceva acolo, o emoţie puternică pe care Obi-Wan nu o înţelegea. Părea a fi un fel de luptă titanică care se ducea în interiorul lui Qui-Gon.

Tahl o percepea şi ea. Se încruntă şi păru pe cale să vorbească. Apoi, spre surprinderea lui Obi-Wan, văzu ceva pâlpâind în ochii lui Qui-Gon. Era aproape ca şi când Qui-Gon ar fi fost amuzat de ceva, ceva personal. Dispăru atât de repede încât Obi-Wan fu sigur că se înşelase. Maestrul său clătină din cap ca şi cum ar fi vrut să şi-l limpezească. Părea şi zdruncinat şi determinat în acelaşi timp.

Qui-Gon se întoarse spre Balog.

— Ne vei scuza puţin? Trebuie să vorbesc doar cu Tahl.

— Desigur.

Balog se înclină şi se retrase. Obi-Wan porni cu Qui-Gon şi Tahl spre camera privată, dar Qui-Gon se întoarse.

— Te rog să aştepţi aici, Padawan, spuse el cu amabilitate.

Surprins, Obi-Wan nu putu decât să aprobe din cap. Îl privi pe Maestrul său cum o urmă pe Tahl în cameră şi închise ferm uşa în spatele lor.

Capitolul 17

— Dragă prietene, spuse Tahl, au existat prea multe certuri între noi. Hai să nu lăsăm să apară încă una.

— Nu am cerut intimitate pentru a mă certa cu tine, spuse Qui-Gon.

Ştia că, în afara acelei uşi, viaţa continua. Oamenii erau îndureraţi. Alţii planificau răsturnarea unui guvern. Planeta Noul Apsolon continua să se învârtă pe orbita sa. Lunile sale se deplasau încet pe cer.

Cu toate astea, nu însemnau nimic pentru el. Nu în acest moment. În cele din urmă, ajunsese să vadă adevărul. Îl cântărise şi se minunase, şi râsese de el însuşi pentru că nu înţelesese mai devreme. Făcuse toate astea într-o clipă.

În mod ciudat, cheia revelaţiei sale fusese simplă – imaginea prăjiturii pe care i-o dăduse lui Obi-Wan chiar ieri. Îşi amintise de gustul ei, dulceaţa care îi umplea gura. Aceea fusese lecţia pe care o căutase, una pe care i-o predase Padawanului său fără prea multe gânduri. În mijlocul unei vieţi complicate de pericol şi serviciu, trebuie uneori să nu uite să guste fructele.

— Aş vrea să-ţi spun ceva, spuse el. Ei bine, două lucruri. Primul este că sunt de acord că tu ar trebui să fii cea care merge la şedinţă. Dar nu vom lua gemenele şi vom pleca, până nu te vei întoarce. Nu pot să plec de pe Noul Apsolon fără tine. Am convingerea profundă că, dacă o fac, nu te voi mai vedea.

Ea începu să-i comenteze remarca, dar se opri.

— Crezi asta cu atâta tărie?

— Da. Am avut presentimente atunci când ne aflam la Templu. Era un fel de febră să te văd din nou. Odată ce am fost aici împreună, în ciuda faptului că erau atât de multe nelinişti, nu-mi păsa pentru că ştiam că eşti în siguranţă atâta timp cât suntem împreună.

Ea încuviinţă încet.

— Dar Qui-Gon, eu nu sunt Padawanul tău. Nu putem fi împreună tot timpul.

— Ah, spuse Qui-Gon. Asta mă aduce la al doilea lucru

care trebuie spus.

Totuşi, acum, când venise momentul, se opri. Tahl aştepta. Nu avea să-l îndemne. Avea să-i lase timp. Nu făcea întotdeauna asta – ea era cea care îl îndemna, punându-i chiar întrebarea pe care el nu voia să o pună. Cu toate astea, îl cunoştea atât de bine încât ştia mereu când să-i acorde timp.

Inima lui se umplu şi ea păru să ştie asta. Faţa ei se înmuie. Totuşi, nu vorbi.

— Am ajuns să înţeleg ceva, spuse el. Nu pot să te las să pleci, nu pot lăsa să mai treacă vreun minut, fără să-ţi spun asta. Nu am venit pe Noul Apsolon doar pentru că eşti prietena mea. Nu rămân doar pentru că eşti un coleg Jedi. Am ajuns să înţeleg faptul că nu eşti doar o prietenă şi o colegă Jedi, Tahl. Eşti necesară în viaţa mea. Eşti necesară pentru mine. Tu eşti inima mea.

El îi văzu pieptul ridicându-se şi coborând. Culoarea i se ridică pe faţă.

— Tu nu vorbeşti de prietenie, spuse ea.

— Vorbesc despre ceva mai profund. Vorbesc despre tot ceea ce poate da o fiinţă alteia. Asta este ceea ce îţi ofer. Pe mine însumi.

Nu ar fi putut vorbi mai clar. Erau cuvinte greu de spus, dar trebuiau spuse.

O altă fiinţă ar fi făcut un pas înapoi, s-ar fi aşezat, s-ar fi mişcat, ar fi vorbit. Ea era perfect nemişcată. El aşteptă, numărându-şi bătăile inimii. Făcuse un pas decisiv. Asta avea să le pună prietenia la încercare. El era dispus să-şi asume riscul.

În cele din urmă se cunoscuse pe sine şi sentimentele sale. Nu era sigur de ale ei. În acel moment de revelaţie, înţelesese toată tensiunea dintre ei din ultimele luni, toate neînţelegerile şi iritările. Toate aveau o singură rădăcină. Undeva, în interior, ştia că sentimentele sale pentru Tahl se adânciseră, şi totuşi era reticent să se confrunte cu ele. Când se aflaseră în hol, simţise certitudinea ca pe o uşurare dulce. Dar acum nu mai era atât de sigur. Tahl părea tulburată, dar asta ar fi putut fi din mai multe motive.

— Dacă nu simţi acelaşi lucru, voi păşi înapoi la locul meu şi voi fi din nou prietenul tău, spuse Qui-Gon.

El era genul de om care se simţea confortabil cu tăcerea, dar nu şi acum. Nu ar fi vrut niciodată să-i provoace vreo

suferinţă lui Tahl.

— Nu, spuse Tahl cu o căldură bruscă. Nu da înapoi. Hai să păşim împreună înainte. Şi eu simt la fel ca tine, Qui-Gon.

El făcu un pas înainte în acelaşi timp cu ea. Ea îşi puse mâinile într-ale lui.

— Nu am ştiut-o până în acest moment, spuse ea. Sau poate că da. Poate că o ştiam de ceva vreme.

El îi simţi degetele, calde şi puternice în ale lui.

— Jur să fiu al tău, Tahl.

— Jur să fiu a ta, Qui-Gon.

Rămaseră pe loc, nemişcaţi pentru o clipă. Dar amândoi erau acum conştienţi de ceea ce îi aştepta în faţa uşii.

— Trebuie să merg la întâlnire, spuse Tahl.

— Da, fu de acord Qui-Gon.

— Suntem Jedi. Viaţa noastră împreună va fi plină de despărţiri.

— Cu toate astea, vom avea o singură viaţă, împreună.

— Da.

— Când te vei întoarce, vom însoţi gemenele înapoi pe Coruscant, zise Qui-Gon.

— Dacă guvernul nu ne va cere ajutorul, îl corectă Tahl.

— Da, dacă nu ni se cere oficial să rămânem, fu de acord Qui-Gon.

— Orice decizie luăm, vom fi împreună, spuse Tahl.

— Da, fu de acord Qui-Gon.

În sfârşit, s-a clarificat problema asta.

Capitolul 18

Obi-Wan aştepta în faţa uşii. Nu îşi putea imagina de ce ceruse Qui-Gon intimitate. Ce voia să-i spună lui Tahl fără să audă Padawanul său? Încercă să nu se supere. Orice decizie luată de Maestrul său era, fără îndoială, cea corectă. Totuşi, încă se simţea lăsat pe dinafară, aşezat pe scările din faţa uşii închise, ca un copil.

În cele din urmă, uşa se deschise. Qui-Gon îl văzu pe scări şi se îndreptă spre el, cu Tahl alături.

— Tahl va merge la întâlnirea de pace, îi spuse el lui Obi-Wan. Noi o vom aştepta aici cu gemenele. Când se va întoarce, dacă guvernul Noului Apsolon nu ne cere oficial ajutorul, le vom însoţi pe gemene în afara planetei, după cum doresc. Vom monitoriza situaţia de la Templu şi ne vom întoarce dacă ni se va cere.

Obi-Wan aprobă din cap. Ştia asta dinainte să intre ei în cameră. Atunci de ce i se părea Qui-Gon diferit? Privirea bântuită de pe faţa lui dispăruse. Ceva profund se schimbase în interiorul acelei camere.

— Nu lăsăm o planetă stabilă, dar cel puţin le vom ţine pe gemene în siguranţă, spuse Qui-Gon. Acesta a fost obiectivul iniţial al misiunii.

— Şi vom pleca cu negocierile în curs de desfăşurare, sper, spuse Tahl.

Apăru Balog.

— Este timpul.

Tahl aprobă din cap.

— Sunt gata.

Nu îşi luă rămas bun de la Qui-Gon sau Obi-Wan, ci plecă alături de Balog. Qui-Gon îi privi până când se închise uşa în spatele lor.

* * *

Odată cu zorile, începu activitatea. Corpul lui Roan fu îndepărtat, însoţit de Manex. S-au făcut aranjamente ca

Guvernatorul Suprem să fie expus cu toată demnitatea înainte de înmormântarea sa. Gemenele s-au dus în camerele lor ca să se odihnească înainte să-şi facă bagajele pentru călătoria spre Coruscant. Qui-Gon pregăti masa de dimineaţă. Obi-Wan îi fu recunoscător. Fusese o noapte lungă şi pofta de mâncare îi revenise. Mâncă totul de pe tavă şi îl privi pe Qui-Gon cum îşi sorbea ceaiul şi lua câteva muşcături de pâine.

— Eşti îngrijorat pentru întâlnire? întrebă Obi-Wan.

Qui-Gon se uită fix în ceaşcă.

— Nu eram. Dar există ceva… Ceva încă mă frământă.

Auziră pe cineva vorbind tare în faţa uşii şi sunetul unei încăierări.

— Luaţi-vă mâinile de pe mine, şopârle spaţiale jegoase! Lăsaţi-mă să-i văd! Spuneţi-le numele meu! Mă vor primi!

Qui-Gon se îndreptă spre uşă şi o deschise. Irini se ridică, cu braţul strâns de un gardian.

— Spune-le să-mi dea drumul! spuse ea cu furie. Am venit ca să discutăm, nu să ne batem.

Qui-Gon dădu din cap spre gardian. Irini îi aruncă o privire ostilă în timp ce trecea pe lângă el şi intra în cameră.

— Ce drept au să mă abuzeze? se plânse ea către Jedi, îndreptându-şi tunica. Nu sunt un infractor. Sunt cetăţean. Şi pentru ce aveţi nevoie de securitate? Sunteţi Jedi. O parte neutră, nu-i aşa?

— Poate că avem nevoie de securitate pentru că oamenii trimit droizi sondă după noi şi trag asupra noastră pe alei, sublinie Qui-Gon.

Irini părea să nu înţeleagă.

— Vrei să spui că eu am făcut asta?

— Am găsit însemnele tale pe muniţie, spuse Obi-Wan arătând spre colierul care se legăna în afara tunicii.

— Asta este însemnul Muncitorilor, spuse Irini. Nu este doar al meu. Nu am tras eu asupra voastră. Recunosc, nu am fost fericită să aflu că sunteţi pe planeta noastră, dar violenţa nu este stilul meu. Nici al Muncitorilor. Nu cred că vreunul dintre noi a încercat să vă facă rău. Poate că cineva a vrut ca voi să gândiţi aşa.

— Poate, spuse Obi-Wan, neştiind ce să creadă.

Qui-Gon îi făcu semn să se aşeze.

— Ce te aduce aici, Irini?

— Sunt îngrijorată de tulburările de pe Noul Apsolon, spuse Irini. Am vrut schimbare, dar nu aşa. Nu cu un alt asasinat şi răpirea copiilor. Am câteva informaţii care v-ar putea fi utile – dacă într-adevăr sunteţi aici pentru a păzi pacea. Deoarece nu ştim în cine să avem încredere din guvern, am votat şi am decis să avem încredere în Jedi. Se încruntă la ei. Sper că vă veţi dovedi demni de încrederea noastră.

— Dacă nu ai încredere în noi, nu vei fi convinsă de nicio asigurare din partea noastră, spuse Qui-Gon. Depinde de tine să alegere faci.

Ea le aruncă amândurora o privire aspră.

— Alegerea a fost deja făcută de comitet. Eu sunt emisarul. Trebuie să vă spun că Muncitorii au fost învinuiţi de Civilizaţi atât pentru uciderea lui Roan şi cât şi pentru răpirea gemenelor. Sunt aici pentru a vă spune că Muncitorii nu au fost implicaţi în toate astea.

— Puteţi vorbi pentru Muncitori în ansamblu? întrebă Qui-Gon.

— Da, spuse ea. Suntem foarte organizaţi şi vorbim ca unul singur. Dacă ar exista facţiuni violente, am şti asta.

— Şi ai recunoaşte-o? întrebă Obi-Wan.

Irini oftă.

— La asta am ajuns. Ştim că suntem la un pas de un nou război civil. Nimeni nu vrea asta. Deci, da, am fi sinceri dacă am crede că există Muncitori ilegalişti care sunt dispuşi să răpească tinere fete şi să ucidă un guvernator pentru a obţine ceea ce doresc. Dar nu credem asta.

— Ai spus că ai informaţii, spuse Qui-Gon.

Ea se aplecă înainte.

— Ştim că cineva din cercul lui Roan se afla în spatele răpirii şi a morţii sale. Cineva important. Cineva care îşi doreşte mai multă putere.

— Cine? întrebă Obi-Wan.

— Nu ştim acest lucru.

— Cum poţi fi atât de sigură că informaţia asta este corectă? întrebă Qui-Gon.

Irini ezită.

— Pentru că avem un spion în casa asta. Cineva care să fie atent la gemene, să le protejeze.

— Nu a făcut o treabă prea bună, sublinie Obi-Wan.

— Nu, recunoscu Irini. Asta pentru că procedurile de securitate au fost încălcate de la cel mai înalt nivel. După cum ştiţi, aici se foloseşte o securitate de top. Putea fi infiltrată doar de cineva care o ştia îndeaproape. Cineva care avea codurile cheie. Cineva care ştia exact cum să anihileze paznicii şi cât ar dura până să sosească a doua forţă de securitate.

— Cine este spionul tău? întrebă Qui-Gon.

— Unul dintre agenţii de pază. De aceea ştim atât de multe despre securitatea lui Roan.

— Dacă Muncitorii ştiau măsurile de securitate, ar fi putut răpi gemenele, sublinie Obi-Wan.

— Nu. Cunoaştem procedurile, dar nu şi codurile, explică Irini. Doar o mână de oameni au aceste informaţii.

— Cine?

Ea clătină din cap, frustrată.

— Nu ştim cu siguranţă. Ştim doar că au fost apropiaţi de Roan.

Obi-Wan se întoarse spre Qui-Con.

— În prima zi, când am văzut gemenele...

Qui-Gon păru să pălească brusc.

— Securitatea noastră este în mâinile ofiţerul principal de securitate, Balog însuşi...

— Ar putea fi Balog? întrebă Obi-Wan. Dacă da, nu a fost înţelept să-l trimitem la întâlnire. Are o agendă ascunsă. El nu este pentru Roan, ci împotriva lui.

— Deci, şansa de pace poate fi compromisă, spuse Qui-Gon sumbru. Se întoarse spre Irini. Trebuie să fii conştientă de faptul că Balog poate juca fals în negocierile de pace. Nu ştim sigur, dar trebuie să luăm în considerare acest lucru. Întâlnirea asta este prea importantă pentru a risca.

— Apropo, nu ar trebui să fii acolo? întrebă Obi-Wan. Începe în zori.

Irini păru nedumerită.

— Ce întâlnire? întrebă ea.

Capitolul 19

Privirea de pe chipul lui Irini îl făcu să acţioneze mai repede decât o făcuse vreodată în viaţa lui. Qui-Gon era afară pe hol înainte să fie măcar conştient că se ridicase de pe scaun. Dar indiferent cât de repede se mişca, ştia că Obi-Wan se afla chiar în spatele lui.

O trimisese pe Tahl cu Balog. Nu era nicio întâlnire. Balog o separase de ei cu un motiv. Nu ştia motivul, dar se temea de ce era mai rău. Dăduse greş. Cu toată încrederea în viziunea sa, nu fusese suficient. O lăsase să plece. Balog le spusese că întâlnirea urma să se ţină într-o sală de şedinţe secretă din Institutul pentru Servicii Guvernamentale din apropiere. Qui-Gon şi Obi-Wan alergară acolo pe străzile goale.

Soarele care se ridica colora trotuarul în roşu. Lumea începea să se agite.

— Ne-am putea înşela, spuse Obi-Wan în timp ce alergau. Mai sunt şi alţii care ar fi putut fi în spatele răpirii. Irini crede că sunt mai multe persoane care cunosc codurile de securitate.

— Da, ne-am putea înşela, fu de acord Qui-Gon, deşi nu credea asta.

Ştia că sala de şedinţe secretă se afla în afara biroului lui Roan. Năvăliră pe coridor. Asistentul lui Roan tocmai deschidea biroul. Păru şocat când intrară Jedii.

— Ce faceţi aici?

— Sala secretă de şedinţe, spuse Qui-Gon. Du-ne acolo.

— Eu... nu ştiu, se bâlbâi asistentul.

Qui-Gon făcu trei paşi spre el. Apoi spuse un singur cuvânt.

— Acum.

Asistentul aprobă din cap nervos. Accesă o uşă ascunsă în lambriuri, apoi îi conduse pe un coridor scurt. O uşă din duroţel era la capătul ei. Paşii lui Qui-Gon încetiniră la vederea a ceea ce se afla lângă uşă. Un strigăt izbucni în pieptul lui.

— Nu!

Sabia lui Tahl se vedea într-un coş mic. Odată cu ea erau mai multe blastere. Nu s-ar fi separat niciodată de sabia de

lumină dacă nu fi fost convinsă că întâlnirea nu ar fi avut loc altfel.

— Accesează uşa, îi porunci Qui-Gon asistentului.

Uşa se deschise. Se vedea o masă şi scaunele goale. Nu era nici urmă de Balog sau Tahl. Într-o frustrare agonizantă, Qui-Gon ridică mânerul sabiei de lumină şi îl lovi de masă. Masa pârâi şi apăru o despicătură lungă, neregulată.

Obi-Wan îl privi uimit. Nu-l văzuse niciodată pe Qui-Gon să-şi piardă controlul în felul acesta. Qui-Gon închise ochii şi îi strânse cu intensitatea emoţiilor din el.

Îi văzu ochii maţi, îi simţi atingerea slabă şi îi auzi vocea în urechi.

— *Este prea târziu pentru mine, prietene drag*.

— Îi vom găsi, Qui-Gon, vorbi Padawanul de lângă cotul lui.

El îşi înghiţi îngrijorarea şi vinovăţia, împingându-le adânc, acolo unde nu ar mai fi putut interfera cu raţiunea lui, cu judecata lui, cu scopul său.

Deschise ochii şi întâlni privirea hotărâtă a Padawanului său.

Voia să-i spună lui Obi-Wan că, dacă nu o găseau la timp, dacă viziunea lui se împlinea, ar fi ştiut un singur lucru: avea să se schimbe pentru totdeauna. Avea să fie pentru totdeauna jumătate din ceea ce era acum. Din ceea ce ar fi putut fi.

— Trebuie, spuse el.

SFÂRŞIT

Universul Star Wars
Anexe

ÎNCEPUTURI...

La început s-a numit Vechea Republică.

Nu a existat niciun document care să consemneze întemeierea Vechii Republici şi nici nu era necesar vreunul. Întemeietorii s-au estompat în pulberea istoriei. Ei au clădit singura comunitate galactică cunoscută vreodată care întotdeauna şi-a servit cetăţenii bine şi cu credinţă. Noi lumi i s-au alăturat odată cu trecerea secolelor pentru a împărtăşi conducerea sa benefică. Planete ce se aflau ele însele în primejdie datorită dezastrelor naturale sau izbucnirii unor revolte au putut să se îndrepte spre vecinii lor pentru a primi ajutor. Toate rasele, toate speciile inteligente, toate popoarele erau egale în faţa legii şi îşi trăiau viaţa cu drepturi care le garantau deopotrivă şansă şi libertate.

Vechea Republică s-a format pe temelia celor mai importante lumi ce existau la început, majoritatea fiind din centrul galaxiei... În vremea aceea au apărut şi primii Cavaleri Jedi. A fost o lungă perioadă de pace şi expansiune galactică determinată de inventarea şi progresul călătoriilor în hiperspaţiu. Păzitorii acestei Republici au fost Cavalerii Jedi, un Ordin viteaz şi neînfricat, numărând sute şi mii de membri ce a slujit la apărarea şi protecţia popoarelor Republicii.

Înţelepciunea, bravura şi puterea lor au devenit legendă. Trăgându-şi tăria comună de la Forţă, Cavalerii Jedi au menţinut pacea pe tot cuprinsul Galaxiei generaţii după generaţii şi au transmis mai departe crezul lor celor ce s-au dovedit deopotrivă capabili şi demni de cavalerism.

Prin strânsa ei coeziune Vechea Republică a devenit invulnerabilă faţă de orice atac dinafară. Nicio altă putere galactică cunoscută nu a îndrăznit o asemenea mişcare pentru că ea ar fi însemnat un eşec sigur. Cetăţenii Vechii Republici au putut dormi liniştiţi în paturile lor, aflaţi în siguranţă înăuntrul zidurilor lor politice.

Atacul a venit, totuşi. Dar, la fel ca în multe societăţi democratice, el nu a venit din partea unei forţe din afară, ci din interior. Decăderea a început pe măsură ce tot mai multe lumi s-au alăturat Vechii Republici. Oficialii locali au devenit susceptibili la influenţă şi mită, plecându-se cel mai adesea în faţa dorinţelor celor implicaţi în afaceri de comerţ interstelar. Senatul, slăbit de atâtea secole de pace şi mulţumire de sine, a devenit periculos de neglijent. Răsturnarea politică era inimaginabilă, dar inevitabilă.

SITH...

Un mare contigent dintre Cavalerii Jedi care fuseseră ademeniţi de partea întunecată a Forţei au fost expulzaţi din Vechea Republică. După ce au pribegit o vreme, ei au dat peste fiinţele umanoide cunoscute sub numele de Sith şi au adus această specie în stare de sclavie. Cei din partea întunecată au ajuns să fie cunoscuţi sub denumirea de Maestri ai Sith-ilor. Pentru următoarele câteva mii de ani imperiul lor avea să prospere şi să crească. În acest timp cavalerii Jedi decăzuţi începură de asemeni să facă experimente asupra supuşilor lor, convertind mulţi Sith în fanaticii războinici Massassi.

Naga Sadow a condus Imperiul Sith. El a văzut ocazia de a extinde Imperiul Sith şi a invadat Vechea Republică, însă armatele sale au fost înfrânte de forţele combinate ale flotei Vechii Republici şi ale Cavalerilor Jedi. Sadow cu o armată compusă din războinici Massassi a fugit spre marginile îndepărtate ale universului, oprindu-se în cele din urmă pe cea de-a patra lună a planetei Yavin. Aici dictatorul militar a început

să facă experimente asupra celor ce l-au urmat, transformându-i în fiare monstruoase. Aceasta a avut drept consecinţă Războiul Fiarelor de pe Sistemul Onderon. Maestrul Jedi Arca, Străjerul recent descoperitului Sistem Onderon trimise ucenicii săi Jedi pentru a pune capăt violentului Război al Fiarelor. Sub conducerea lui Ulic Qel-Droma, aceşti Jedi încearcă să aducă pacea pe Onderon, dar ei sunt permanent împiedicaţi de puterile răului ale Reginei Amanoa, o urmaşă a lui Naga Sadow. În cele din urmă conflictul vechi de secole se încheie odată cu sosirea Maestrului Arca, moartea Reginei Amanoa şi căsătoria Maestrului Fiarelor Oron Kira cu Prinţesa Galia. Între timp, Cavalerul Jedi Exar Kun ce fusese instruit de Maestrul Jedi Vodo-Siosk Baas găseşte învăţătura interzisă a vechilor Sith. El imită căile demult decăzuţilor Sith şi le foloseşte pentru a crea o proprie filosofie a Codului Jedi. Cu aceste cunoştinţe Kun pune la cale o vastă şi puternică frăţie şi îşi arogă titlul de prim Maestru întunecat al Sith. Kun şi alţi Maestri Sith preiau controlul asupra Galaxiei şi reînvie vechiul Imperiu Sith. Lor li se opun în mod violent sute de Cavaleri Jedi. Războiul Sith care urmează este un conflict teribil în care multe personaje istorice importante sunt ucise, inclusiv Maestrul Jedi Arca. Toţi Cavalerii Jedi se adună laolaltă pe luna-junglă într-un front unit contra cetăţii fortificate Sith construite de Exar Kun. Cavalerii Jedi aliaţi printr-o masivă lovitură nimicitoare distrug pe supravieţuitorii Massassi. La scurtă vreme după aceea Exar Kun este şi el ucis de Cavalerii Jedi. Spiritul său este surghiunit pe un tărâm al întunericului veşnic pe Yavin 4. Maestrii Sith sunt înfrânţi şi nu se mai aude nimic despre ei până peste câteva secole, pe timpul războiului comerţului, pe Planeta Naboo.

IMPERIUL...

Un senator ambiţios şi lipsit de scrupule numit Palpatine s-a ridicat extrem de repede la putere, ajutat de către unii membri obscuri ai Senatului care începuseră să râvnească la mai multă influenţă şi autoritate. Promiţând că va face curăţenie în Galaxie şi va readuce Republica la strălucirea ei de odinioară, Palpatine a fost ales Preşedinte al Republicii şi s-a înconjurat cu acei oficiali lacomi şi avizi de putere care l-au sprijinit în ascensiunea sa. Ceea ce ei nu ştiau era că Palpatine îşi trăgea

puterea şi carisma de la partea întunecată a Forţei. El avea însă ambiţii mult mai mari decât i-ar fi îngăduit funcţia de Preşedinte, iar aceia care i-au netezit drumul spre înaltele sfere ale puterii politice se vor trezi curând înlăturaţi, întemniţaţi ori striviţi de mâna grea a lui Palpatine, în timp ce acesta îşi urmărea fără cruţare ţelul final. Din ordinul lui Palpatine, noul imperiu a început o cursă a înarmării cum nu a mai existat alta în istoria galactică. Imense nave cu o incredibilă putere de foc au sărit de pe planşeta de proiectare în existenţa reală parcă peste noapte. Progresul tehnologic ce a rezultat a determinat apariţia unei noi ştiinţe a războiului.

Sistemele din centrul galaxiei au fost primele care au căzut, guvernele lor planetare fiind înlăturate prin forţă, în timp ce legea marţială se extindea de la o lume la alta.

Sigur pe poziţia sa, înconjurat de un nucleu militar ce-i ştia de frică, Palpatine s-a autodeclarat Împărat. Pentru prima oară în nenumărate secole, lumile Vechii Republici s-au trezit conduse de un singur om. Toate drepturile personale au ajuns la cheremul capriciilor Împăratului, iar cele dintâi revolte împotriva lui Palpatine au fost înăbuşite aproape înainte de a izbucni. Cavalerii Jedi au fost vânaţi în mod sistematic şi executaţi sumar. Ei s-au văzut abandonaţi, trădaţi sau ucişi chiar de către aceia pe care îi apăraseră vreme îndelungată. Senatul marionetă ce fusese păstrat în funcţiune era permanent dezbinat, iar conducerea directă a fost încredinţată guvernatorilor regionali numiţi de Palpatine. Crearea unei arme teribile, una capabilă să distrugă o planetă întreagă cu un singură lovitură, a ţinut liderii îngroziţi ai fiecărei lumi sub ameninţarea anihilării. Steaua Morţii a fost ultimul cuvânt al lui Palpatine – asigurarea finală a puterii sale asupra miliardelor de fiinte pe care le conducea.

ALIANŢA REBELĂ...

Când imperiul lui Palpatine a ajuns la putere, un grup de cetăţeni de pe întreg cuprinsul galaxiei au început să se organizeze încet şi discret într-o Forţă Rebelă. Rebelii aveau un singur scop: distrugerea Imperiului şi întoarcerea la sistemul democratic din trecut. La început fără să ştie, acest grup curajos a avut aliaţi în Senat. Acei senatori planetari au înţeles pericolul

extrem reprezentat de ascensiunea rapidă la putere a lui Palpatine şi au pus la cale în secret răsturnarea lui printr-o mişcare de preemţiune care ar fi concentrat valul rezistenţei într-o forţă care să asigure libertatea tuturor locuitorilor Vechii Republici.

Senatorul Bail Organa din Alderaan şi senatoarea Mon Mohtma din Chandrila au pus la cale în secret un plan care, se spera, va împiedica drumul său spre Preşedinţia Senatului. Tentativa lor a eşuat deoarece ridicarea la putere deplină a lui Palpatine s-a produs literalmente peste noapte odată ce baza sa de politicieni corupţi a fost instalată. La o întâlnire în reşedinţa lui Organa în Casa Cantham din Oraşul Imperial, Mohtma a îndemnat la revoltă generală împotriva lui Palpatine şi a forţelor sale crescânde. Organa s-a opus, temându-se că o asemenea mişcare ar fi putut distruge nu numai pe Palpatine, dar şi întregul sistem de guvernare pe care ei luptau să-l salveze. Organa dedicase întreaga sa viaţă democraţiei Vechii Republici şi sistemului senatorial şi socotea că odată pusă în mişcare pentru a-l opri pe Palpatine anarhia nu va mai putea fi controlată.

Apoi o mică planetă din Sectorul Sern, lângă Lumile Centrale, a fost prima care a simţit urgia militară a lui Palpatine. Masacrul de la Ghorman a avut loc atunci când guvernatorul planetar ghormanez a refuzat să se încline în faţa lui Palpatine. Cetăţenii acestei lumi, sfidând o sporire Imperială a impozitelor au organizat un protest paşnic pe principalul port spaţial al planetei, blocând pistele de aterizare folosite de navele lui Palpatine. Zeci de persoane au fost ucise şi alte sute grav rănite când o navă militară condusă de Căpitanul (ulterior Marele Moff) Tarkin a aterizat intenţionat peste protestatari când venise să adune noile taxe. Acest eveniment a marcat moartea Vechii Republici şi în acel moment multe alte lumi au înţeles că sistemul democratic pe care îl cunoşteau s-a prăbuşit complet.

Bail Organa, îngrozit de o asemenea monstruozitate, a început să o ajute pe senatoarea Mohtma să deturneze fonduri şi arme în mâinile sufletelor curajoase care s-au unit în curând, formând celule de rezistenţă organizată. Încă şi mai important, poate, Organa şi mica sa grupare de simpatizanţi ai rebelilor din Senat au pus la dispoziţia liderilor rebeli informaţii strict secrete, permiţându-le să plănuiască lovituri prin surprindere împotriva

navelor şi trupelor Imperiale.

Multele grupuri izolate de rezistenţă împrăştiate în toată galaxia i-au pricinuit puţine griji lui Palpatine. Conducătorii lor erau săraci, iar forţele lor dezorganizate. Ei aveau puţine arme şi desigur nimic din ceea ce ar fi putut face faţă forţelor imperiale însărcinate cu eliminarea lor. Multe unităţi de rezistenţă au fost dispersate sau chiar nimicite, iar planeta lor a fost pusă sub legea marţială.

Implicarea senatoarei Mothma în Rebeliune a fost descoperită de poliţia secretă Imperială, dar înainte ca ea să fie prinsă, o informaţie dintr-o sursă amicală ajunsă la urechea lui Organa i-a permis să părăsească capitala imperială. Astfel ea a evitat capturarea şi dedicându-se cu totul distrugerii Imperiului a devenit Şeful Statului Major al Alianţei Rebele.

Lucrând la organizarea unei Alianţe a Planetelor Rebele, primul său succes a venit la o conferinţă secretă ţinută în sistemul Corellian. Întrucât Mohtma a arătat numeroşilor lideri ai grupurilor de rezistenţă dispersate cum o conducere centrală ar duce la îmbunătăţirea comunicaţiilor, la un acces mai mare la fonduri, aprovizionare şi armament cele trei grupuri principale de rezistenţă au căzut de acord să se unească într-un grup coerent. Acest Tratat Corellian a pus bazele Alianţei care în scurtă vreme şi-a sporit puterea graţie nou-formatei unităţi.

Declaraţia Rebeliunii, ratificată la aceeaşi conferinţă, l-a sfidat în mod făţiş pe Palpatine şi chiar i s-a adresat personal. Ea prevedea, între altele:

„Ai dezorganizat Senatul, vocea Poporului;

Ai instituit o politică flagrantă de rasism şi genocid împotriva popoarelor non-umane din galaxie.

Ai înlăturat conducătorii aleşi ai planetelor, înlocuindu-i cu Moff-i şi Guvernatori după bunul tău plac;

Ai mărit impozitele fără consimţământul celor impozitaţi;

Ai ucis şi întemniţat milioane de persoane fără a beneficia de un proces;

Ai extins armata dincolo de limitele necesare şi prudente, doar pentru unicul scop de a-i oprima pe supuşi;

Noi, Alianţa Rebelă, în numele şi cu autoritatea fiinţelor libere din galaxie declarăm în mod public şi solemn intenţiile noastre:

Să luptăm şi să ne opunem ţie şi forţelor tale prin orice mijloace care ne vor sta la îndemână;

Să refuzăm orice lege Imperială contrară drepturilor fiinţelor libere;

Să provocăm distrugerea ta şi distrugerea Imperiului Galactic;

Să eliberăm pentru totdeauna toate fiinţele din galaxie;

Pentru îndeplinirea acestor ţeluri noi punem chezăşie proprietăţile, onoarea şi vieţile noastre.”

Lumile de pe întinderea galaxiei s-au unit în lupta contra tiraniei lui Palpatine şi a Imperiului său. Divergenţele care existaseră cândva între rase şi specii au fost aruncate peste bord, deoarece dorinţa comună de libertate a devenit centrul de greutate al vieţilor lor. Piloţi spaţiali au străbătut distanţe interstelare, adeseori în mici nave de luptă, cu riscul de a fi detectaţi şi întemniţaţi de imperiali, în scopul de a se alătura Rebeliunii.

